

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.7.13.
COM(2011) 425 végleges

2011/0195 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a közös halászati politikáról

{SEC(2011) 891 végleges}
{SEC(2011) 892 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• Általános információk

2009-ben a Bizottság elemezte a közös halászati politika működését a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyv¹ alapján. A Bizottság megállapította, hogy a 2002. évi reform óta tapasztalható haladás ellenére nem valósultak meg valamennyi (környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi) dimenzióban a fenntartható halászat célkitűzései, és a zöld könyv egy sor szerkezeti hiányosságot jelölt meg a jelenlegi közös halászati politikában. Az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa egyetértett ezzel a megállapítással.

2009 áprilisa és 2010 novembere közötti nyilvános vita számos hozzászólása, továbbá egyedi tanulmányok és értékelések is megerősítették a zöld könyv általános értékelését, és segítettek azon gyenge pontok azonosításában, amelyekkel a reform során foglalkozni kell.

• A javaslat okai és célkitűzései

A közös halászati politika alapvető reformra szorul, melynek során hatályon kívül kell helyezni a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló 2002. december 20-i 2371/2002/EK számú tanácsi rendeletet, és az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak 2013. január 1-i hatállyal el kell fogadnia e javaslat alapján egy új közös halászati politikát.

A közös halászati politika fő problémái a következők:

- Nem összpontosít a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság célkitűzéseire.
- Elfogadhatatlanul magas a visszaengedett halállomány mennyisége.
- A flotta túlzott kapacitása, a túlhalászás, a túl magas szinten megállapított teljes kifogható mennyiségek (TAC-ok) és a szabályok nem megfelelő betartása következtében az uniós halállomány nagy részét túlzottan kitermelik.
- A flották jelentős részének alacsony a nyereségessége és a gazdasági rugalmassága.
- A környezetvédelmi szempontok nem épültek be megfelelően a szakpolitikába.
- Nem állnak rendelkezésre megbízható adatok az összes halállomány és a flották felméréséhez.
- A halászat jelentős állami pénzügyi támogatása, amely nem járul hozzá a közös halászati politika célkitűzéseinek eléréséhez.
- A halászati tevékenységek gyenge vonzereje és a halásztól függő egyes part menti közösségek hanyatlása.

¹ COM(2009) 163 végleges, 2009.4.22.

- Felülről lefelé irányuló uniós mikroszintű irányítás, amely nem elég rugalmas és nem alkalmazkodik a helyi és regionális feltételekhez.
- Az akvakultúra fejlettsége nem kielégítő az Unióban.
- A jogalkotás és az irányítás költséges és igen bonyolult, ami rontja a szabályoknak való megfelelés szintjét.
- A kereskedelempolitika kénytelen szembenézni a globalizáció és a növekvő egymásrautaltság kihívásaival.

Ez az új alaprendeletre vonatkozó javaslat azért indokolt, mert szükség van:

- a közös halászati politika célkitűzéseinek pontosítására,
- a közös halászati politika alá tartozó szakpolitikai kezdeményezések közötti összhang növelésére,
- a tengerek biológiai erőforrásainak jobb védelmére, különösen arra, hogy születessenek többéves tervek a halászati gazdálkodásban és vessünk véget a visszaengedéseknek,
- arra, hogy a közös halászati politika keretében hozzájárulás történjen az ökológiai rendszerre és a környezetvédelemre vonatkozó szakpolitikákhoz,
- a védelmi pilléren nyugvó és a tengermedencén alapuló megközelítést alkalmazó intézkedések regionalizációjára,
- az adatgyűjtés és a tudományos szakvélemények bővítésére a védelmi politika tudásbázisához,
- a külső politikának a közös halászati politikába történő teljes integrációjára,
- az akvakultúra fejlesztésének támogatására,
- a közös halászati politika közös piaci politikájának reformjára,
- 2014-ig egy új pénzügyi eszközhöz szükséges jogi keret megteremtésére, amely támogatja a közös halászati politika célkitűzéseit és a 2020-ig szóló uniós menetrendet,
- az érdekeltek bevonásának további fokozására és elmélyítésére,
- a közös halászati politikában nemrég elfogadott új ellenőrzési rendszer beépítésére.

A javaslat átfogó célkitűzése annak biztosítása, hogy a halászati és akvakultúra-tevékenységek hosszú távon fenntartható környezetvédelmi feltételeket nyújtsanak és hozzájáruljanak az élelmiszerellátáshoz. A politika az élő tengeri biológiai erőforrások kihasználását célozza oly módon, hogy a halászati erőforrások helyreálljanak és fennmaradjanak olyan szinten, ami legkésőbb 2015-ig megteremti a maximális fenntartható hozamot. A közös halászati politika végrehajtja a halászati gazdálkodás elővigyázatos és ökoszisztéma-alapú megközelítéseit.

E javaslatához kapcsolódóan a Bizottság el fog fogadni egy átfogó közleményt a közös halászati politika jövőjéről, egy rendeletjavaslatot a halászati és akvakultúra-termékek

piacának közös szervezéséről, egy közleményt a közös halászati politika külső dimenzióiról, valamint egy jelentést, amely a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK számú tanácsi rendelet egyes részeire vonatkozik.

- **Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen**

A közös halászati politika szabályozási kerete jelenleg a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet. E javaslatnak az említett rendelet helyébe kell lépnie.

A Tanács 850/98/EK rendelete (1998. március 30.) a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról².

A Tanács 104/2000/EK rendelete (1999. december 17.) a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről³.

A Tanács 2187/2005/EK rendelete (2005. december 21.) a Balti-tenger, a Beltek és a Sound halászati erőforrásainak technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1434/98/EK rendelet módosításáról és a 88/98/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről⁴.

A Tanács 1198/2006/EK rendelete (2006. július 27.) az Európai Halászati Alapról⁵.

A Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről⁶.

A Tanács 199/2008/EK rendelete (2008. február 25.) a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos szakvélemények támogatásáról⁷.

A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről⁸.

A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az

² HL L 125., 1998.4.27., 1. o.

³ HL L 17., 2000.1.21., 22. o.

⁴ HL L 349., 2005.12.31., 1. o.

⁵ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

⁶ HL L 409., 2006.12.30., 11. o.

⁷ HL L 60., 2008.3.5., 1. o.

⁸ HL L 286, 2008.10.29, 1. o.

1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről⁹.

A 2004/585/EK tanácsi határozat (2004. július 19.) a közös halászati politika alapján történő regionális tanácsadó testületek felállításáról¹⁰.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

A javaslat és annak célkitűzései összhangban állnak más uniós szakpolitikákkal, különösen a környezetvédelmi, szociális, regionális, fejlesztési, mezőgazdasági, piaci és kereskedelmi, pénzügyi, kutatási és innovációs, egészségügyi és fogyasztóvédelmi politikákkal és ezek célkitűzéseivel.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL; HATÁSVIZSGÁLAT

- **Konzultáció az érdekeltekkel**

A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók köre

2009-ben és 2010-ben a reformmal kapcsolatos konzultáció során az internetes hozzászólások és az érdekeltekkel folytatott számos megbeszélés alkalmával kiderült a reform általános támogatottsága. Az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága is benyújtotta a zöld könyvvel kapcsolatos észrevételeit. Az Európai Unió Tanácsa számos alkalommal megvitatta a reformot. A nyilvános konzultáció összegzését *A Közös halászati politika reformjára vonatkozó konzultáció összegzése* tartalmazza¹¹.

Az észrevételek és felhasználásuk rövid ismertetése

Az észrevételek többsége az egyszerűsítésre, a döntéshozatalnak a Lisszaboni Szerződéshez történő adaptálására, az erőforrások védelmére és kezelésére vonatkozó hosszú távú megközelítésre – beleértve a visszaengedések problémájának kezelését –, a regionalizációra, a további érintettek bevonására és a nagyobb iparági felelősségvállalásra vonatkozott. Különösen a tagállamok vélik úgy általában, hogy a viszonylagos stabilitás a közös halászati politika központi pillére. A kisléptékű és a part menti halászatot fontosnak tartják, de a jelenlegi jogi kereteken túli differenciált rendszer ötletét csak mérsékeltén támogatták. A flottakezelés erőteljesebb piaci alapú megközelítését és a piacpolitikát sokan a fenntarthatóság hasznos hajtóerejének tekintik. A külső politika és a nemzetközi cselekvések terén elismerték, hogy teljes mértékben össze kell hangolni a közös halászati politika alapelveivel és célkitűzéseivel. Erőteljes támogatást kapott az, hogy a közfinanszírozást szigorúbban kell a szakpolitikai célkitűzésekhez igazítani. Sok hozzászóló fontosnak tartotta az akvakultúrát.

Javaslat elkészítése során a Bizottság kellőképpen figyelembe vette a konzultáció során felmerült észrevételeket, nevezetesen a fenntarthatóság környezetvédelmi feltételeinek megteremtése és a maximális fenntartható hozam célkitűzésének konszolidációja terén a megerősített hosszú távú perspektívát, a regionalizációt, a további érdekeltek bevonását és az

⁹ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

¹⁰ HL L 256., 2004.8.3., 17. o.

¹¹ SEC(2010) 428 végleges, 2010.4.16.

erőteljesebb piaci alapú eszközök bevezetését, tekintetbe véve a kisméretű flották egyedi jellemzőit is. A javaslat az akvakultúra fontosságát is tükrözi.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A javaslat megalkotása során a Bizottság számos tanulmányon és kutatási projekten kívül külső szakértőket használt fel, valamint a szakpolitikával kapcsolatos meglévő ismereteket, többek között az ICES és a HTMGB (éves) tanácsait. A nyilvánosan elérhető szakértői tanácsok és tanulmányok megtalálhatók a MARE főigazgatóság honlapján.

- **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálat érdekében a közös halászati politika reformcsomagjának különböző lehetőségeit azonosította a Bizottság. Valamennyi opciónak része a környezetvédelmi fenntarthatóság, mint átfogó fenntarthatósági előfeltétel. Módszertanilag a hatások elemzését az egyes opciók hatását mérő teljesítménymutatók támasztják alá. A Bizottság elemezte valamennyi opció hatását, és összehasonlította az úgynevezett status quo opcióval. Így vált lehetővé a hatásvizsgálati jelentésben jelzett két, előnyben részesített opció meghatározása. Mindkét opcióban közös, hogy a környezetvédelmi fenntarthatóságra összpontosítanak, de kellő rugalmasságot biztosítanak a halászati ágazatnak ahhoz, hogy legyen ideje alkalmazkodni az ambíciózus környezetvédelmi célkitűzéseikhez.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése.

A szubszidiaritás elve

A javaslatban a tengerek biológiai erőforrásainak megőrzésével kapcsolatos rendelkezések az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható e rendelkezésekre.

A javaslatban az akvakultúrával és az akvakultúra-tevékenységek fejlesztését célzó, a közös prioritásokra és célokra vonatkozó uniós stratégiai iránymutatások megalkotásának szükségességével kapcsolatos rendelkezések az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörébe tartoznak. A nem kötelező uniós stratégiai iránymutatások a többéves nemzeti stratégiai tervek kiindulópontját fogja képezni annak figyelembe vételével, hogy a nemzeti szintű stratégiai választások a szomszédos tagállamokban is kihathatnak az akvakultúra-tevékenységekre. A javaslatban a közös piacszerkezéssel kapcsolatos rendelkezések az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörébe tartoznak. A közös piacszerkezés célkitűzései magában foglalják az uniós halászati és akvakultúra-ágazat versenyképességének javítását, a piac átláthatóságának növelését és a az egyenlő piaci feltételek biztosításához való hozzájárulást az Unióban forgalmazott valamennyi termék tekintetében. E célok eléréséhez szükség van arra, hogy az piacszerkezésre vonatkozó intézkedések, köztük a piacok stabilizálása, a forgalmazási előírások és fogyasztók tájékoztatása, Unió-szerte összehangoltak legyenek. A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

Az arányosság elve

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

A közös halászati politika közös politika, ezért az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott rendelet útján kell végrehajtani.

Azon alapcél eléréséhez, hogy a halászati és akvakultúra ágazatok hosszú távon fenntartható gazdasági, környezetvédelmi és társadalmi feltételeket biztosítsanak és hozzájáruljanak az élelmiszerellátáshoz, a tengerek biológiai erőforrásainak megőrzésével és kiaknázásával kapcsolatos szabályok lefektetése szükséges. Ez a rendelet nem terjed túl ennek a célkitűzésnek az eléréséhez szükséges mértéken.

A javasolt regionalizált megközelítés útján a tagállamok felhatalmazást kapnak arra, hogy a közös halászati politika védelmi politikája keretében rendelkezésre álló eszköztár alapján elfogadják az uniós jogalkotó rendeleteiben meghatározott célkitűzésekhez szükséges védelmi és technikai intézkedéseket. Ez megteremti az uniós jogszabályok alkalmazásának regionális rugalmasságát.

A tagállamok továbbá szabadon átcsoportosíthatják a régiók vagy a gazdasági szereplők között a Tanács által kiosztott halászati lehetőségeiket, így a tagállamok számára megfelelő mozgástér marad a választásuk szerinti társadalmi/gazdasági modellel kapcsolatos döntések terén a részükre kiosztott halászati lehetőségek kihasználásával kapcsolatban.

4. OPCIONÁLIS ELEMEEK

- **A javaslat részletes magyarázata**

A Bizottság a javaslatban jelentős változásokat vezet be a közös halászati politikában. Ebben a szakaszban található a javaslat részletes magyarázata.

Általános rendelkezések

A közös halászati politika átfogó célja annak biztosítása, hogy a halászati és akvakultúra-tevékenységek olyan hosszú távú fenntartható környezetvédelmi feltételeket teremtsenek, amelyek előfeltételei egy gazdaságilag és társadalmilag fenntartható halászati ágazat elérésének, amely hozzájárul az élelmiszerellátáshoz. A hatásvizsgálat bemutatja, hogy az erőforrások tekintetében a 2015-ig a maximális fenntartható hozam elérésére vonatkozó uniós nemzetközi kötelezettségek elérését kitűző ambiciózus célok fontos átfogó állományfejlesztést eredményezhetnek, ami jelentős gazdasági és társadalmi fejlődéshez vezethet. A hatásvizsgálat pozitív eredményei kiemelik az ökológiai fenntarthatóság alapelvét, ami a hosszú távú gazdasági és társadalmi fenntarthatóság előfeltétele.

A nem szándékos fogások csökkentése, a visszaengedések befejezése és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt negatív hatás minimalizálása, az elővigyázatossági és az ökoszisztéma megközelítéssel összekapcsolva hozzá fog járulni a tengerek jó környezetvédelmi állapotához a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv alapján.

A vizekhez való hozzáférés

A javaslat megerősíti a vizekhez való azonos hozzáférés alapelvét, miközben egyenlő bánásmódot biztosít a harmadik országok hajói részére az uniós vizekhez való hozzáférés tekintetében.

A Bizottság a 12 tengeri mérföldön belüli halászati jogra vonatkozó jelenlegi korlátozások kiterjesztését javasolja 2022-ig. Ezek a korlátozások csökkentették a halászati nyomást a biológiailag érzékeny területeken, és hozzájárultak a kisméretű, part menti halászati tevékenységek gazdasági stabilitásához.

A Bizottság azt javasolja, hogy e rendelet foglaljon magában egyedi korlátozásokat az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek körüli 100 tengeri mérföldes övezetek tekintetében, amelyeket jelenleg az 1954/2003/EK tanácsi rendelet¹² tartalmazza. E korlátozásokat indokolja az e szigetek körüli vizek érzékeny biológiai helyzetének védelme a Szerződés 349. cikkére való figyelemmel, tekintetbe véve a strukturális, társadalmi és gazdasági helyzetet és azt, hogy meg kell őrizni e szigetek helyi gazdaságát.

A tengerek biológiai erőforrásainak védelme

A tengerek biológiai erőforrásainak védelme a közös halászati politika célkitűzései elérésének alappillére.

A védelem kulcsa a forrásokkal való gazdálkodásra vonatkozó olyan szintű többéves gazdálkodási tervek kialakítása, amelyek képesek a maximális fenntartható hozam előállítására. Az átalakulás iránya lehetőség szerint a halászati alapú tervek felé mutat – ahol kevesebb terv fed le több állományt. A terv hatálya alatt nem álló állományokat a tanácsi és egyéb intézkedések kezelik a halászati lehetőségek meghatározásával.

A védelmi javaslat másik központi eleme a visszaengedések gyakorlatának felszámolása és a nem szándékos fogások csökkentése. A javaslat bevezeti azt a kötelezettséget, hogy az adott állományokból minden halászsákmányt ki kell rakodni a végrehajtás pontos időtervének megfelelően, bizonyos kísérő intézkedésekkel együtt.

A javaslat tartalmazza a halászatra vonatkozó technikai védelmi intézkedések további fő alapelveit is.

A többéves tervek és a technikai védelmi intézkedések terén a Bizottság azzal számol, hogy a többi jogalkotó eltávolodik a mikroszintű irányítástól. Az e tervekre és intézkedésekre vonatkozó uniós jogalkotásnak meg kell határoznia az alapvető elemeket, így a hatályt, a célokat, az értékelési mutatókat és az időkereteket. A Bizottság olyan decentralizációt javasol, amely felhatalmazhatja a tagállamokat a célkitűzések eléréséhez szükséges védelmi és technikai intézkedések elfogadására, a védelmi politika körébe tartozó intézkedések eszköztárának felhasználásával. Ez regionális rugalmasságot és a szakpolitika egyszerűsödését eredményezi. A javaslat rendelkezéseket tartalmaz annak biztosítása érdekében, hogy az érintett tagállamok összeegyeztethető és hatékony intézkedéseket fogadjanak el. Tartalékmechanizmus lép életbe a Bizottság intézkedésére azokban az esetekben, ahol a tagállamok nem tudnak megegyezni, vagy ahol a célkitűzéseket nem érik el.

¹² A Tanács 1954/2003/EK rendelete az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőfeszítések irányításáról, a 2847/93/EK rendelet módosításáról, valamint a 685/95/EK és a 2027/95/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről.

A Bizottság fenntartja az olyan sürgősségi intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket, amelyek a tengerek biológiai erőforrásai védelmének fenyegetettsége esetén szükségesek akár a tagállam kérésére, akár bizottsági kezdeményezésre, és új rendelkezést vezet be a halászati intézkedésekre az Unió környezetvédelmi joga alapján fennálló kötelezettségekkel kapcsolatban. A javaslat fenntartja a tagállamok arra vonatkozó meglévő felhatalmazását, hogy intézkedéseket hozzanak a 12 tengeri mérföldes övezeten belüli védelemre és a lobogójuk alatt hajózó halászhajókra vonatkozóan.

Hozzáférés az erőforrásokhoz

Az átruházható halászati koncessziók rendszerének bevezetése lesz a flottakapacitás kiigazításának fő hajtóereje. A hatásvizsgálat szerint egyértelműen pozitív és jelentős az átruházható halászati koncessziók rendszerének hatása a túlzott kapacitás megszüntetésére és a halászati ipar gazdasági eredményeinek javítására.

A javaslat 2014-től minden halászhajóra bevezeti az átruházható halászati koncessziók kötelező rendszerét (a szabályozott állományokra vonatkozó halászati lehetőségek tekintetében), a 12 méter hosszúságot el nem érő, passzív halászfelszereléssel rendelkező hajók kivételével. A bizonyos kisléptékű flották egyedi jellemzőinek és társadalmi-gazdasági sebezhetőségének elismeréseként a tagállamoknál marad az a lehetőség, hogy a fennmaradó hajók tekintetében átruházható halászati koncessziókat vezessenek be. A tagállamok szabályozhatják az átruházható halászati koncessziókat a közöttük és a halászközösségek között lévő kapcsolat biztosítására (például a flottaszegmenseken belüli átruházhatóság korlátozásával), valamint a spekuláció megelőzése céljából. A viszonylagos stabilitás tiszteletben tartása és fenntartása érdekében e koncessziók átruházhatósága korlátozható az ugyanazon lobogó alatt hajózó hajókra. A tagállamok tartalékot képezhetnek és díjat vezethetnek be a koncessziókra, amelyet rendes körülmények között a tagállamok csak az érvényességük lejártá után vagy egy korai előrejelzésre való hivatkozás esetén hívhatnak vissza.

Gazdálkodás a halászati kapacitással

Fennmarad a tagállamok általános kötelezettsége a flottakapacitás kiigazítására a halászati lehetőségekkel összhangban. Továbbra is szükséges egy alapvető flottairányítási politika, amelyben a Bizottság megállapítja az általános halászati kapacitás felső értékeit tagállamonként. Az átruházható halászati koncessziók felgyorsítják a flottakapacitás csökkenését, és ez indokolja azt is, hogy a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ilyen koncessziókkal rendelkező hajókra ne vonatkozzon a kapacitás felső határa. Abban az időszakban, amíg továbbra is lehetséges a hajók állami támogatással történő leszerelése az Európai Halászati Alap keretében, hatályban kell tartani a flottakapacitás csökkentésére vonatkozó rendelkezéseket. A tagállami és bizottsági flottanyilvántartások biztosítják az információkat a flották megfigyeléséhez és kezeléséhez.

A halászati gazdálkodás tudományos alapja

A halászati gazdálkodás jó működéséhez alapvetően fontosak a megbízható és teljes adatok, mind a tudományos tanácsadás céljára, mind pedig végrehajtási és ellenőrzési célokból. A javaslat meghatározza a tagállamokra vonatkozó alapvető szabályokat és kötelezettségeket az adatgyűjtéssel és adatkezeléssel, az adatok elérhetőségével és azok bizottsági hozzáféréseivel kapcsolatban. Mivel az adatgyűjtés a tagállamok között decentralizált kell, hogy legyen, a Bizottság bevezeti az adatgyűjtés regionális koordinációjának kötelezettségét.

A szakpolitika-orientált tudomány területén az erő kifejtések minőségének, összhangjának és szinergiájának fejlesztése érdekében a javaslat rendelkezéseket vezet be a tagállamok részére a nemzeti halászati adatgyűjtés, továbbá a tudományos és innovációs programok elfogadása, valamint ezek összehangolása terén, különös tekintettel az Unió kutatási és innovációs keretére.

Külpolitika

A közös halászati politika integrált részét képezi a külpolitika annak érdekében, hogy céljai összhangban álljanak a közös halászati politika átfogó alapelveivel és célkitűzéseivel. Az Unió aktívan részt fog venni a regionális halászati gazdálkodási szervezetek, valamint a nemzetközi többoldalú szervek (ENSZ, FAO) munkájában, hogy erősítse őket és növelje a teljesítményüket a nemzetközi halállományokkal való gazdálkodás és azok védelme terén. Az Unió támogatja a rendelkezésre álló legjobb tudományos alapú álláspontokat, a tudományos ismeretek fejlesztésének támogatását és a nemzetközi viszonylatban való megfelelés erősítése érdekében történő együttműködést.

A közös halászati politika alapelvei és célkitűzései nemzetközi népszerűsítésének további eszközét jelentik azok a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatok, amelyek a fenntartható halászati megállapodásokon alapulnak. A fenntartható halászatra vonatkozó megállapodások hozzájárulnak ahhoz, hogy a partnerországban létrejöjjön egy olyan jó minőségű kormányzati keret, amely nemcsak összhangban van a fejlesztéspolitikai célokkal, de az erőforrásokkal való fenntartható és átlátható gazdálkodásra, ezek megfigyelésére, felügyeletére és ellenőrzésére is összpontosít. Mindez biztosíték arra, hogy a halászati erőforrások kiaknázására megalapozott tudományos szakvélemények alapján kerüljön sor, melyben csak az olyan többteleforrásokat célozzák meg, amelyeket maga a partnerország nem tud vagy nem akar kihalászni. A fenntartható halászatra vonatkozó megállapodások alapján a partnerországok kompenzációhoz jutnak azért, hogy hozzáférést biztosítsanak a halászati erőforrásaikhoz, és pénzügyi segítséget is kapnak saját fenntartható halászati politikájuk megvalósításához.

Akvakultúra

A közös halászati politikának támogatnia kell a környezetvédelmileg, gazdaságilag és társadalmilag fenntartható akvakultúra-ágazat fejlesztését. Az akvakultúra hozzájárul az élelmiszerbiztonsághoz, valamint a part menti és a vidéki régiók növekedéséhez és munkahelyeinek biztosításához. Komoly fejlődés érhető el, ha a tagállamok az uniós stratégiai iránymutatások alapján nemzeti stratégiai terveket készítenek az akvakultúra fenntartható fejlesztésének előmozdítására, az üzleti biztonság, a vizekhez és a térhez való hozzáférés és az engedélyezési igazgatás egyszerűsítése terén. Az akvakultúra-fejlesztés tekintetében egyértelmű az uniós elképzelés: a nemzeti szinten hozott stratégiai választások jelentőséggel bírhatnak a fejlesztésekre nézve a szomszédos tagállamokban. Nagyon fontos, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen megismerni más tagállamok jövőbeli akvakultúrára vonatkozó fejlesztési terveit.

A Bizottság véleménye szerint az akvakultúra egyedi jellege szükségessé teszi, hogy létrehozzanak egy célzott érdekeltségi konzultációs testületet, ezért javasolja az Akvakultúra Tanácsadó Testület megalakítását.

Közös piacszervezés

A közös piacszervezéshez szükség van a közös halászati politika célkitűzéseinek támogatására, annak a lehetővé tételére, hogy az ipar megfelelő szinten tudja alkalmazni a közös halászati politikát, és a versenyképesség erősítésére, különösen a termelők tekintetében.

Ellenőrzés és végrehajtás

Az 1005/2008/EK és 1224/2009/EK tanácsi rendelet¹³ szerint elfogadott új ellenőrzési rendszerrel összhangban a javaslat integrálja az uniós ellenőrzési és végrehajtási rendszer alapelemeit, hogy megfeleljen a közös halászati politikának. Mivel a védelemmel kapcsolatos rész bevezeti a kirakodási kötelezettséget a visszaengedés megelőzése érdekében, a Bizottság megfigyelési és ellenőrzési kötelezettségeket javasol, különösen a teljes mértékben dokumentált halászattal kapcsolatban, valamint kísérleti projektekre tesz javaslatot a fenntartható halászathoz hozzájáruló új halászati ellenőrző technológiák terén.

Pénzügyi eszközök

A megfelelőség növelése érdekében a javaslat bemutatja azoknak az uniós pénzügyi támogatásoknak a feltételeit, amelyek hozzájárulhatnak a közös halászati politika célkitűzéseinek eléréséhez. Pénzügyi támogatás a szabályok teljesülése esetén nyújtható, és ez az alapelv mind a tagállamokra, mind a piaci szereplőkre vonatkozik. Amennyiben a tagállamok nem felelnek meg az előírásoknak, az uniós pénzügyi támogatást meg kell szakítani, felfüggeszteni vagy pénzügyi kiigazítást kell végezni. A piaci szereplők súlyos szabálysértése esetén a pénzügyi támogatás hozzáférését le kell tiltani vagy pénzügyi levonásokat kell végrehajtani. A javaslat bevezeti továbbá, hogy pénzügyi támogatás esetén a tagállamok kötelesek figyelembe venni a piaci szereplők közelmúltbeli viselkedését (különösen a nem történt súlyos szabályszegés).

Tanácsadó testületek

A Bizottság azt javasolja, hogy összegezzék és lehetőség szerint szélesítsék a közös halászati politika alatt működő regionális tanácsadó testületek tapasztalatait. Mivel a testületek egy része nem rendelkezik regionális jelleggel vagy korlátozással, a meglévő hét tanácsot át kell nevezni tanácsadó testületté, és létre kell hozni az Akvakultúra Tanácsadó Testületet. Tekintettel a Fekete-tenger sajátosságaira, amely egy négy, nem uniós tagállam által körülvett zárt tengermedence, és figyelembe véve azt az egyeztetést, amely a mind a négy unión kívüli fekete-tengeri állammal jelenleg folyamatban van az állományvédelmi politikáról, valamint a Románia és Bulgária, illetve a fekete-tengeri szomszédai közötti együttműködés erősítéséről, a Bizottság egy fekete-tengeri tanácsadó testületet szándékozik létrehozni 2015-ig.

Záró rendelkezések

A záró rész meghatározza, hogy mely hatáskörök illetik meg a Bizottságot, ezek gyakorlásának, visszavonásának és kifogásolásának a területeit, továbbá létrehozza a halászati

¹³ A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról és a Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről.

és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságot a jogi aktusok végrehajtásához kapcsolódóan. Javasolja továbbá a vonatkozó hatályos jogszabályok hatályon kívül helyezését, illetve módosítását.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a közös halászati politikáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára¹⁴,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁵,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,

a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően,

mivel:

- (1) A 2371/2002/EK tanácsi rendelet¹⁶ létrehozta a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelmének és fenntartható kiaknázásának közösségi rendszerét.
- (2) A közös halászati politika hatálya kiterjed a tengerek biológiai erőforrásainak védelmére, ez ezekkel való gazdálkodásra és ezek kiaknázására. Ezen felül a közös halászati politika hatálya a piaci intézkedésekkel és a célkitűzéseit támogató pénzügyi intézkedésekkel kapcsolatban kiterjed az édesvizek biológiai erőforrásaira és az akvakultúrára, valamint a halászati és az akvakultúra-termékek feldolgozására és forgalmazására, amennyiben ezek a tevékenységek a tagállamok területén vagy uniós vizeken történnek, beleértve azoknak a halászhajóknak a tevékenységeit is, amelyek harmadik ország lobogója alatt hajóznak és ott is vannak bejegyezve, illetve az uniós halászhajók vagy a tagállamok állampolgárainak a tevékenységeit, nem sértve a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségét, figyelemmel az ENSZ tengerjogi egyezményének 117. cikkére.

¹⁴ HL

¹⁵ HL

¹⁶ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

- (3) A közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek járuljanak hozzá a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi feltételek hosszú távú fenntarthatóságához. Ezen túlmenően hozzá kell járulnia a termelékenység növekedéséhez, a halászati ágazat által biztosított méltányos életszínvonalhoz, a stabil piacokhoz, biztosítania kell a források elérhetőségét és azt, hogy az áruk ésszerű áron jussanak el a fogyasztókhoz.
- (4) Az Európai Unió szerződő fele az ENSZ 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének (UNCLOS)¹⁷ és ratifikálta az ENSZ 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok, valamint a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló, 1995. december 4-i megállapodását (az ENSZ halállományokról szóló megállapodása)¹⁸. Elfogadta az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, 1993. november 24-i megállapodását¹⁹ is. Ezek a nemzetközi eszközök elsősorban állománymegőrzési kötelezettségeket írnak elő, többek között a következőkre vonatkozó kötelezettségeket: állományvédelmi és -kezelési intézkedések meghozatala a tengeri erőforrások fenntartására és helyreállítására a legnagyobb fenntartható hozamot biztosító szinten mind a nemzeti joghatóság alá tartozó területek, mind a nyílt tengerek tekintetében, illetve együttműködés más államokkal e célból; az elővigyázatossági megközelítés széles körű alkalmazása a halállományok megőrzésére, kezelésére és kiaknázására; az állományvédelmi és -kezelési intézkedések összeegyeztethetőségének biztosítása a különböző hatásköri státusszal rendelkező tengeri területeken előforduló tengeri erőforrások esetében; a tengerhasználat más jogszerű formáinak kellő figyelembe vétele. A közös halászati politikának segítenie kell az Uniót az említett nemzetközi eszközökből fakadó nemzetközi kötelezettségei megfelelő teljesítésében. Amennyiben a tagállamok a közös halászati politika keretében állományvédelmi és kezelési intézkedéseket hoznak, akkor egyúttal úgy kell eljárniuk, hogy az minden tekintetben összhangban legyen a szóban forgó nemzetközi eszközökből fakadó nemzetközi állományvédelmi és együttműködési kötelezettségekkel.
- (5) A fenntartható fejlődéssel foglalkozó 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozón az Európai Unió és tagállamai elkötelezték magukat amellett, hogy fellépnek a halállományok folyamatos csökkenése ellen. Ezért az Európai Uniónak fejlesztenie kell a közös halászati politikáját annak biztosítása érdekében, hogy tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázási mértéke kiemelt területként olyan szintre kerüljön és maradjon, amely képes 2015-re biztosítani, hogy a kiaknázott állományokból a legnagyobb fenntartható hozamot termeljék ki. Ha kevesebb tudományos információ áll rendelkezésre, ez szükségessé teheti a legnagyobb fenntartható hozam helyett más mutatók alkalmazását.
- (6) A halászati célkitűzéseket a 2011–2020 biológiai sokféleségi stratégiai tervről szóló határozat²⁰ rögzítette, és a közös halászati politikának biztosítania kell az Európai

¹⁷ HL L 179., 1998.6.23., 1. o.

¹⁸ HL L 189., 1998.7.3., 14. o.

¹⁹ HL L 177., 1996.7.16., 24. o.

²⁰ A felek konferenciájának X/2. határozata.

Tanács által elfogadott biológiai sokféleségi célokat²¹, továbbá az „Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című bizottsági közlemény²² célkitűzéseivel való összhangot, különösen a 2015-ig elérendő maximális fenntartható hozam területén.

- (7) A tengerek biológiai erőforrásait az elővigyázatos megközelítésen alapulva, fenntartható módon kell kiaknázni, amely a Szerződés 191. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében említett elővigyázatossági alapelvből ered.
- (8) A közös halászati politikának hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, különösen a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)²³ 1. cikkének (1) bekezdésében megjelölt, legkésőbb 2020-ig elérendő jó környezetvédelmi állapot eléréséhez.
- (9) A halászati gazdálkodás terén ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazni, a halászati tevékenységek környezetvédelmi hatásait korlátozni kell, és a nem szándékos fogásokat minimalizálni szükséges, majd fokozatosan fel kell számolni.
- (10) Fontos a közös halászati politika irányítása során a jó kormányzás alapelveinek követése. Ezen alapelvek közé tartozik a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuló döntéshozatal, az érintettek széles körű bevonása és a hosszú távú perspektíva. A közös halászati politika sikeres irányításához elengedhetetlen továbbá a hatáskörök pontos meghatározása uniós, nemzeti, regionális és helyi szinteken, továbbá a más uniós szakpolitikákkal együtt tett intézkedések kölcsönös összeegyeztethetősége és összhangja.
- (11) A közös halászati politikának – ahol szükséges – teljes mértékben figyelembe kell vennie az állat-egészségügyi, állatjóléti, élelmiszer- és takarmánybiztonsági szempontokat.
- (12) A közös halászati politika végrehajtásának figyelembe kell vennie az integrált tengerpolitika²⁴ más tengeri ügyeivel való kölcsönhatást, felismerve, hogy az Európa óceánjaival és tengereivel kapcsolatos minden ügy összefügg egymással, beleértve a tengeri területhasználat-tervezést is. Biztosítani kell a különböző ágazati politikák kezelésében a kohéziót és az integrációt a Balti-tenger, az Északi-tenger, a Kelta-tenger, a Viscayai-öböl és az ibériai partvidék, a Földközi-tenger és a Fekete-tenger medencéjében.
- (13) Az uniós halászhajók számára egyenlő hozzáférést kell biztosítani az uniós vizekhez és erőforrásokhoz, a közös halászati politika szabályai szerint.

²¹ EU CO 7/10, 2010. március 26.

²² COM(2011) 244.

²³ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

²⁴ A Bizottság Közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról, COM(2007) 575 végleges.

- (14) A tagállamok 12 tengeri mérföldes övezetein belüli erőforrásokhoz való hozzáférést korlátozó hatályos szabályok kielégítően működtek, elősegítve a védelmet azáltal, hogy korlátozták az uniós vizek legérzékenyebb részén a halászati erő kifejtést. Ezek a szabályok megőrizték továbbá az olyan hagyományos halászati tevékenységeket, amelyekről bizonyos part menti közösségek társadalmi és gazdasági fejlődése nagyban függ. Ezért ezeket a szabályokat továbbra is alkalmazni kell.
- (15) Az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek körüli tengeri biológiai erőforrásokat továbbra is különlegesen kell védeni, mivel ezek hozzájárulnak a szigetek helyi gazdaságának megőrzéséhez, tekintettel a szigetek strukturális, társadalmi és gazdasági helyzetére. Ezért fenn kell tartani ezeken a vizeken bizonyos halászati tevékenységek kizárólagosságát azon hajók tekintetében, amelyeket az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek kikötőiben jegyeztek be.
- (16) A tengerek biológiai erőforrásainak fenntartható kiaknázására irányuló célkitűzés hatékonyabban elérhető a halászati gazdálkodás többéves megközelítésével, amelynek keretében több évre szóló, kiemelt jelentőségű tervek készülnek a különböző halászatok egyedi jellemzőinek figyelembe vételével.
- (17) A többéves terveknek lehetőleg ki kell terjedniük több állományra, amennyiben ezeket az állományokat közösen aknázzák ki. A többéves terveknek kell meghatározniuk a halászati lehetőségek rögzítésének alapját, valamint az érintett állományok és tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázásának számszerűsíthető célkitűzéseit, és egyértelmű időtervet, az előre nem látható fejleményekre vonatkozó védőmechanizmusokat kell megállapítaniuk.
- (18) Intézkedésekre van szükség a nem szándékos fogások és visszaengedések jelenlegi magas szintjének csökkentése és felszámolása érdekében. A nem szándékos fogások és visszaengedések valójában komoly veszteséget jelentenek, és negatívan hatnak a tengerek biológiai erőforrásai és a tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázására, valamint a halászat pénzügyi életképességére. Elő kell írni és fokozatosan meg kell valósítani azt a kötelezettséget, hogy a kezelt állományokból az uniós vizeken vagy az uniós halászhajókkal kifogott valamennyi halászsákmányt ki kell rakodni.
- (19) Nem helyénvaló, ha a nem szándékos fogások kirakodása korlátlan gazdasági előnyt biztosít a piaci szereplő számára. A minimális védelmi referenciaméret alatti fogások kirakodása esetén a rendeltetési célokat korlátozni kell és az ilyen fogásokat ki kell zárni az emberi fogyasztás köréből.
- (20) Az állományok védelme érdekében világos célokat kell alkalmazni, figyelemmel bizonyos technikai intézkedésekre.
- (21) A fogási, illetve a halászati erő kifejtésre vonatkozó korlátok felállításával kell biztosítani azon állományok maximális fenntartható hozamot eredményező kitermelését, amelyekre vonatkozóan nem készült többéves terv.
- (22) A halászati ipar bizonytalan gazdasági helyzetének tekintetében és bizonyos part menti közösségek halászatától való függősége miatt szükséges a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának biztosítása a halászati lehetőségek tagállamok közötti felosztásával, az egyes tagállamokra megállapított állományrészek alapján.

- (23) A halászati tevékenységek e viszonylagos stabilitása – az állományok adott időleges biológiai helyzetét figyelembe véve – biztosítja azon régiók különleges szükségleteit, ahol a helyi közösség különösen függ a halásztól és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől, amint ezt a Közösségben a 200 mérföldes halászati övezet 1977. január 1-jei hatállyal történő létrehozásának egyes külső vonatkozásairól szóló, 1976. november 3-i tanácsi állásfoglalás²⁵ és különösen annak VII. melléklete megállapította. Ezért az elérendő viszonylagos stabilitás kifejezést ebben az értelemben kell használni.
- (24) A tagállamoknak olyan helyzetben kell lenniük, hogy a tagállamok által megjelölt, a közös halászati politika szerinti intézkedések meghozatala érdekében megalapozott kérésekkel fordulhassanak a Bizottsághoz, melyek segítségével meg tudnak felelni a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EGK tanácsi irányelv²⁶ 4. cikke szerinti különleges védelmi területekre, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv²⁷ 6. cikke szerinti különleges természetmegőrzési területekre, valamint a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)²⁸ szerinti védett tengeri területekre vonatkozó kötelezettségeknek.
- (25) A Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy ideiglenes intézkedéseket fogadjon el a tengerek biológiai erőforrásainak védelmét vagy a halászati tevékenység miatt a tengeri ökoszisztémát érintő súlyos, azonnali beavatkozást igénylő fenyegetés esetén.
- (26) A tagállamoknak képesnek kell lenniük a közös halászati politika megvalósítását célzó védelmi intézkedések és technikai intézkedések elfogadására annak érdekében, hogy a szakpolitika jobban figyelembe vegye az egyes halászatok valós jellemzőit, és növelje a szakpolitikához történő alkalmazkodás.
- (27) A tagállamok számára engedélyezni kell a 12 tengeri mérföldes körzetükben az összes halászhajóra alkalmazandó védelmi és kezelési intézkedések elfogadását, feltéve hogy ahol az ilyen intézkedéseket más tagállamok halászhajóira is alkalmazni kell, ott az elfogadott rendelkezések nem megkülönböztetőek és az előzetes egyeztetés megtörtént, valamint a Közösség nem fogadott el arra a területre vonatkozó egyedi védelmi és kezelési intézkedéseket.
- (28) A tagállamoknak számára lehetővé kell tenni, hogy olyan védelmi és gazdálkodási intézkedéseket fogadjanak el az uniós vizekben található állományokra, amelyek kizárólag a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajókra vonatkoznak.
- (29) Legkésőbb 2013. december 31-től kezdve minden, legalább 12 m hosszú halászhajóra és minden egyéb vontatott halászfelszerelést használó hajóra be kell vezetni az átruházható halászati koncessziók kötelező rendszerét. A tagállamok a vontatott halászfelszereléstől eltérő eszközöket alkalmazó, legfeljebb 12 m hosszú hajókat kizárhatják a halászati koncessziókból. Ez a rendszer biztosan hozzájárul az ipar által

²⁵ HL C 105., 1981.5.7., 1. o.

²⁶ HL L 103., 1979.4.25., 1. o.

²⁷ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

²⁸ HL L 164, 2008.6.25, 19. o.19

kezdeményezett flottacsökkentésekhez és a gazdasági teljesítmény növeléséhez, míg ugyanakkor jogilag biztosított és kizárólagos átruházható halászati koncessziókat hoz létre a tagállamok éves halászati lehetőségei tekintetében. Mivel a tengerek biológiai erőforrásai közjavak, az átruházható halászati koncessziók csak olyan használati jogokat biztosíthatnak a tagállamok részére az éves halászati lehetőségek terén, amelyek a megállapított szabályok szerint visszahívhatók.

- (30) A halászati koncesszióknak átruházhatóknak és bérelhetőknak kell lenniük annak érdekében, hogy a halászati lehetőségekkel való gazdálkodás decentralizált legyen és a halászati ágazat hatáskörébe kerüljön át, biztosítva ezzel, hogy az ágazatból kiváló halászok ne szoruljanak a közös halászati politika keretében állami pénzügyi támogatásra.
- (31) Bizonyos kisléptékű flották egyedi jellemzői és társadalmi-gazdasági sebezhetőségük indokolja azt, hogy az átruházható halászati koncessziók kötelező rendszerét a nagy hajókra korlátozzák. Az átruházható koncessziók rendszere csak olyan állományokra alkalmazható, amelyekre halászati lehetőségeket osztottak ki.
- (32) Az uniós halászhajók számának a rendelkezésre álló erőforrásokhoz történő igazítása érdekében egyedi intézkedések hozhatók az olyan uniós halászhajókra nézve, amelyek nem az átruházható koncessziók rendszerében működnek. Az ilyen intézkedéseknek meg kell állapítaniuk a kötelező maximális flottakapacitás felső értékét, és nemzeti belépési/kilépési rendszereket kell létrehozniuk az Európai Halászati Alap által támogatott hajóleszerelésekkel kapcsolatban.
- (33) A tagállamok kötelesek nyilvántartani a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajók jellemzőire és tevékenységére vonatkozó minimális információkat. Ezeket a nyilvántartásokat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, hogy a tagállamok flottaméretét figyelemmel lehessen kísérni.
- (34) A rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuló halászati gazdálkodáshoz összehangolt, megbízható és pontos adatállományokra van szükség. Ezért a tagállamoknak össze kell gyűjteniük a flottájukra és a halászati tevékenységekre vonatkozó adatokat, különös tekintettel a fogásokra vonatkozó biológiai adatokra (a visszaengedésekkel együtt), a halállományokra vonatkozó felmérési információkra és a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt lehetséges környezetvédelmi hatásaira.
- (35) Az adatgyűjtésnek ki kell terjednie a halászati ágazatban, az akvakultúrában, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozásában aktív vállalkozások gazdasági értékelését elősegítő adatokra és ezen iparágak foglalkoztatási tendenciáira.
- (36) A tagállamok a többéves uniós program alapján kötelesek kezelni és a tudományos adatok végfelhasználói számára elérhetővé tenni az összegyűjtött adatokat. A tagállamoknak együtt kell működniük egymással az adatgyűjtési tevékenységek összehangolása során is. Adott esetben a tagállamoknak az ugyanazon tengeri medencén belüli harmadik országokkal is együtt kell működniük az adatgyűjtés tekintetében.
- (37) Meg kell erősíteni a szakpolitika-orientált tudományt a nemzeti szinten elfogadott halászati tudományos adatgyűjtési eszközök, a más tagállamokkal összehangolt

kutatási és innovációs programok, valamint az uniós kutatási és innovációs keretesszközök útján.

- (38) Az Európai Uniónak nemzetközileg népszerűsítene kell a közös halászati politika célkitűzéseit. Ennek érdekében az Uniónak törekednie kell a regionális és nemzetközi szervezetek teljesítményének növelésére a nemzetközi halállományok védelme és az ezekkel való gazdálkodás terén, népszerűsítene kell a tudományos alapú döntéshozatalt és a megnövelt megfelelőséget, a nagyobb átláthatóságot és érintettek fokozott részvételt, és küzdenie kell az illegális, a bejelentetlen és a szabályozatlan halászati tevékenységek ellen.
- (39) A harmadik országokkal kötött fenntartható halászati megállapodásoknak biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országok vizein folytatott uniós halászati tevékenységek a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuljanak, így gondoskodva a tengerek biológiai erőforrásainak fenntartható kiaknázásáról. Ezeknek a megállapodásoknak, melyek az Uniótól kapott pénzügyi hozzájárulás fejében hozzáférési jogokat biztosítanak, hozzá kell járulniuk egy magas színvonalú irányítási struktúra kialakításához, mindenekelőtt a hatékony megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések biztosítása érdekében.
- (40) A fenntartható halászati megállapodásokba beillesztett emberi jogi záradéknak teljes mértékben összhangban kell lennie az átfogó uniós fejlesztési politikai célkitűzésekkel.
- (41) A fenntartható halászati megállapodások elengedhetetlen részét képezik és külön emberi jogi záradék hatálya alá tartoznak a demokratikus alapelvek, valamint az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és az egyéb vonatkozó emberi jogi dokumentumokban foglalt emberi jogok, továbbá a jogállamiság alapelveinek a tiszteletben tartása.
- (42) Az akvakultúrának fenntartható módon elő kell segítenie az élelmiszer-termelési képesség megtartását Unió-szerte annak érdekében, hogy az európai polgárok számára biztosítva legyen a hosszú távú élelmiszerbiztonság, valamint hozzájárulásként a világ növekvő tengeri élelmiszer-igényének kielégítéséhez.
- (43) A Bizottságnak az akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló, 2009-ben elfogadott stratégiája²⁹ – amelyet a Tanács üdvözölt és jóváhagyott, valamint az Európai Parlament is üdvözölt – megállapította, hogy az akvakultúra fenntartható fejlődéséhez egyenlő esélyeket kell teremteni és azt támogatni kell.
- (44) A közös halászati politikának hozzá kell járulnia az Európa 2020 stratégiához (az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája), és elő kell segítenie a benne foglalt célok megvalósulását³⁰.
- (45) Az akvakultúra-tevékenységeket befolyásolják a nemzeti határokon átnyúló különböző feltételek, többek között azok, amelyek a piaci szereplők engedélyeit érintik; a nemzeti stratégiai tervek vonatkozó uniós stratégiai iránymutatásokat ezért úgy kell megalkotni, hogy az az akvakultúra-ágazat versenyképességének javulásához

²⁹ COM(2009) 162 végleges.

³⁰ COM(2010) 2020 végleges.

vezessen, és a fejlődés és innováció támogatását, a gazdasági tevékenység ösztönzését eredményezze, valamint javítsa az életminőséget és diverzifikálja a gazdaságot a parti és vidéki területeken; továbbá – az üzletbiztonságot, az uniós vizekhez és területekhez való hozzáférést és az engedélyekkel kapcsolatos adminisztráció egyszerűsítését érintő nemzeti intézkedések koordinációjával kapcsolatos nyílt módszerek révén – javuljanak a tagállamok közötti információk és bevált gyakorlatok cseréjének mechanizmusai is.

- (46) Az akvakultúra egyedi jellege miatt szükség van egy tanácsadó testületre, amelyben az érintettek megvitathatják az akvakultúrára hatást gyakorolható uniós szakpolitikák elemeit.
- (47) Szükséges erősíteni az Unió halászati és akvakultúra-ágazatának versenyképességét és egyszerűsíteni a szabályokat az ágazat hatékonyabb termelésirányítása és jobb értékesítési feltételei érdekében; a halászati és akvakultúra-termékeket érintő közös piacszervezésnek egyenlő feltételeket kell biztosítania az Unióban forgalmazott valamennyi halászati és akvakultúra-termék számára, lehetővé kell tenni a fogyasztók számára, hogy megalapozottabb döntéseket hozzanak és támogatni kell a felelős fogyasztást, valamint az egész szállítási lánc mentén javítani kell a gazdaságra és az uniós piac működésére vonatkozó ismeretek szintjét.
- (48) A közös piacszervezést az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban kell megvalósítani, különös tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet előírásaira. A közös halászati politika sikere érdekében szükség van egy hatékony ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszerre, beleértve az illegális, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek elleni harcot is. Létre kell hozni egy uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszert a közös halászati politika szabályainak való megfelelés biztosítása érdekében.
- (49) A korszerű technológiák használatát elő kell mozdítani az uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszer keretében. A tagállamok vagy a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy kísérleti projekteket folytassanak le az új ellenőrzési technológiák és adatkezelési rendszerek terén.
- (50) Annak érdekében, hogy biztosítsák az érintett piaci szereplők részvételét az uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszerben, a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy előírják a rendszer költségeihez való arányos hozzájárulást a lobogójuk alatt hajózó, legalább 12 méter teljes hosszúsággal rendelkező uniós haláshajókra vonatkozó halászati engedély birtokosai számára.
- (51) A közös halászati politika célkitűzéseit a tagállamok nem tudják megfelelően megvalósítani, mivel problémák tapasztalhatók a halászati ipar fejlesztésében és irányításában, valamint a tagállamok pénzügyi forrásainak korlátai miatt. Ezért a fenti célok eléréséhez a közös halászati politika kiemelt területeire összpontosító, többéves uniós pénzügyi támogatást kell biztosítani.
- (52) Az uniós pénzügyi támogatást attól kell függővé tenni, hogy a tagállamok és a piaci szereplők megfelelnek-e a közös halászati politikának. Így az ilyen pénzügyi támogatást meg kell szakítani, fel kell függeszteni vagy korrigálni kell, ha a tagállamok nem felelnek meg a közös halászati politika szabályainak vagy a piaci szereplők súlyosan megszegik az említett szabályokat.

- (53) A közös halászati politika céljainak elérése tekintetében az érdekelttekkel folytatott párbeszéd elengedhetetlennek bizonyult. A tanácsadó testületeknek kell lehetővé tenniük azt, hogy az érdekelttek ismereteit és tapasztalatait a közös halászati politika javára fordíthassák, figyelembe véve az uniós vizek eltérő feltételeit és a közös halászati politika növekvő regionalizációját.
- (54) A Fekete-tenger különleges adottságaira való tekintettel helyénvalónak tűnik felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktussal új tanácsadó testületet hozzon létre és a meglévő tanácsadó testületek hatókörét módosítsa.
- (55) A közös halászati politika céljainak elérése érdekében a Szerződés 290. cikke alapján jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörrel kell felruházni a Bizottságot azon halászati vonatkozású intézkedések meghatározása tekintetében, amelyek célja: a halászati tevékenységek hatásának mérséklése a különleges védelmi területeken, a valamennyi fogás kirakodására vonatkozó kötelezettségnek az Unió nemzetközi kötelezettségeihez való hozzáigazítása, a többéves tervek vagy technikai intézkedések keretében szabályozott védelmi alapintézkedések meghozatala, a flottakapacitási felső értékek újraszámítása, az uniós halászhajók jellemzőire és tevékenységeire vonatkozó információk meghatározása, az új ellenőrzési technológiákkal és adatkezelési rendszerekkel kapcsolatos kísérleti projektek lefolytatása, a III. melléklet módosítása a tanácsadó testületek illetékességi területeivel kapcsolatban és a tanácsadó testületek összetételét és működését illetően.
- (56) Különösen fontos, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásának előkészülete során megfelelő konzultációt folytasson, ideértve a szakértők bevonását is.
- (57) Amikor a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat készít elő és szövegez, biztosítani kell a vonatkozó dokumentumok egyidejű, gyors és megfelelő továbbítását az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.
- (58) Végrehajtó hatáskörrel kell felruházni a Bizottságot annak érdekében, hogy a halászati flották nyilvántartásával és a halászati gazdálkodás adatkövetelményeivel kapcsolatos információkat egységes technikai feltételek mellett lehessen átadni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek³¹ megfelelően kell gyakorolni.
- (59) A közös halászati politika azon alapcélja eléréséhez, hogy a halászati és akvakultúra ágazatok számára hosszú távon fenntartható gazdasági, környezetvédelmi és társadalmi feltételeket biztosítsanak és hozzájáruljanak az élelmiszerellátáshoz, le kell fektetni a tengerek biológiai erőforrásainak megőrzésével és kiaknázásával kapcsolatos szabályokat.

³¹ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (60) Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem haladja meg az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (61) Az e rendelet szerinti megfelelő szabályok hatálybalépésével egyidejűleg hatályon kívül kell helyezni a közös halászati politika alapján történő regionális tanácsadó testületek felállításáról szóló, 2004. július 19-i 2004/585/EK tanácsi határozatot³².
- (62) Hatályon kívül kell helyezni a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló, 2008. február 25-i 199/2008/EK rendeletet³³, de továbbra is alkalmazni kell a 2011–2013. évekre vonatkozó adatok gyűjtése és kezelése tekintetében elfogadott nemzeti programok vonatkozásában.
- (63) A szükséges módosítások számára és fontosságára való tekintettel a 2371/2002/EK tanácsi rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

EZT A RENDELETET FOGADTÁK EL:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

1. A közös halászati politika a következőkre terjed ki:
 - (a) a tengerek biológiai erőforrásainak védelme, az ezekkel való gazdálkodás és ezek kiaknázása; és
 - (b) édesvízi biológiai erőforrások, akvakultúra, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozása és forgalmazása a közös halászati politikát támogató, a piacokra és a pénzügyi eszközökre vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatban.
2. A közös halászati politika akkor vonatkozik az (1) bekezdésben említett tevékenységekre, amennyiben azokat a következő területeken folytatják:
 - (a) a tagállamok területe; vagy
 - (b) uniós vizek, beleértve a harmadik országok lobogója alatt hajózó és ott bejegyzett halászhajók tevékenységeit; vagy
 - (c) uniós halászhajók uniós vizeken kívül folytatott tevékenységei; vagy

³² HL L 256., 2004.8.3., 17. o.

³³ HL L 60., 2008.3.23., 1. o.

- (d) tagállamok állampolgárai által folytatott tevékenységek, a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül.

2. cikk

Általános célkitűzések

1. A közös halászati politika biztosítja, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi feltételek hosszú távú fenntarthatóságát szolgálják.
2. A közös halászati politika az elővigyázatossági megközelítést alkalmazza a halászati gazdálkodásra, és célja az, hogy 2015-ig biztosítsa, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és fenntartsa a halászott fajok állományának a maximális fenntartható hozam elérését meghaladó szintjét.
3. A közös halászati politika a halászati gazdálkodásra az ökoszisztéma-alapú megközelítést alkalmazza annak biztosítása érdekében, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatása korlátozott legyen.
4. A közös halászati politikának meg kell felelnie az uniós környezetvédelmi jogszabályokban foglalt követelményeknek.

3. cikk

Egyedi célkitűzések

A 2. cikkben meghatározott általános célkitűzések elérése érdekében a közös halászati politika:

- (a) megszünteti a kereskedelmi állományok nem szándékos fogásait és fokozatosan biztosítja, hogy az ilyen állományokból történő minden fogást rakodjanak ki;
- (b) megteremti a hatékony halászati tevékenységek feltételeit egy gazdaságilag életképes és versenyképes halászati iparban;
- (c) segíti az uniós akvakultúra-tevékenységek fejlődését az élelmiszerbiztonság, valamint a part menti és vidéki területek foglalkoztatásának előmozdítása érdekében;
- (d) hozzájárul a halászati tevékenységekből élők méltányos életszínvonalához;
- (e) figyelembe veszi a fogyasztók érdekeit;
- (f) biztosítja a rendszeres és harmonizált adatgyűjtést és adatkezelést.

4. cikk

A jó kormányzás alapelvei

A közös halászati politikát a helyes kormányzás következő elvei vezérlik:

- (a) a hatáskörök egyértelmű meghatározása uniós, nemzeti, regionális és helyi szinteken;
- (b) a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuló intézkedések meghatározása;
- (c) hosszú távú perspektíva;
- (d) az érdekeltek széles körű bevonása minden szakaszban, a koncepciótól az intézkedések megvalósításáig;
- (e) a lobogó szerinti állam elsődleges felelőssége;
- (f) összhangban áll az integrált tengerpolitikával és más uniós szakpolitikákkal.

5. cikk Meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- „uniós vizek”: a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek, kivéve a Szerződés II. mellékletében említett területekkel szomszédos vizeket;
- „tengerek biológia erőforrásai”: rendelkezésre álló és hozzáférhető tengervízben élő fajok, beleértve az anadróm és katadróm vándorló fajokat az életciklusuk minden fázisában;
- „édesvizek biológiai erőforrásai”: a rendelkezésre álló és hozzáférhető édesvízben élő fajok;
- „halászhajó”: bármilyen vízi jármű, amely a tengeri biológiai erőforrások kereskedelmi célú kifogására felszerelt;
- „uniós halászhajó”: olyan halászhajó, amely tagállami lobogó alatt hajózik, és az Európai Unióban került bejegyzésre;
- „maximális fenntartható hozam”: az a maximális fogásmennyiség, amely korlátlan ideig kifogható a halállományból;
- „elővigyázatossági megközelítés a halászati gazdálkodásban”: a megfelelő tudományos információ hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy függő fajok valamint a nem célfajok és környezetük megőrzésére vonatkozó kezelési intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának;
- „ökoszisztéma-alapú megközelítés a halászati gazdálkodásban”: biztosítja, hogy az élő vízi erőforrásokból származó előnyök szintje magas legyen, azonban a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt közvetlen és közvetett hatása alacsony szinten maradjon, és ne károsítsa ezen ökoszisztémák jövőbeli működését, sokféleségét és integritását;

- „a halászati állománypusztulás aránya” az állományból egy adott időszak alatt kifogott mennyiségek aránya a halászat számára hozzáférhető átlagos állománynagysághoz viszonyítva, ugyanabban az időszakban;
- „állomány”: egy adott gazdálkodási területen lévő, megkülönböztethető jellegű tengeri biológiai erőforrás;
- „fogási határ”: egy állomány vagy állománycsoport kifogásának mennyiségi határa adott időszakon belül;
- „védelmi referenciapont”: a halállomány populációinak halgazdálkodásban használatos paraméterei (például a biomassa vagy a halászati állománypusztulási arány), például a biológiai kockázat elfogadható szintje vagy a hozam kívánt szintje vonatkozásában;
- „védelmi intézkedés”: olyan óvintézkedés, amelynek célja az, hogy védelmet nyújtson valamilyen nem kívánatos dolog bekövetkezése ellen, vagy azt megelőzze;
- „technikai intézkedés”: azok az intézkedések, amelyek szabályozzák a fogások faj- és méretösszetételét, és a halászati tevékenységek által az ökoszisztémák összetevőire gyakorolt hatásokat úgy, hogy feltételekhez kötik a halászfelszerelések használatát és felépítését, valamint korlátozzák a halászterületekhez való hozzáférést;
- „halászati lehetőség”: mennyiségileg meghatározott halászati jogosultság fogási mennyiségben és/vagy halászati erő kifejtésben kifejezve, és az ezekhez funkcionálisan kapcsolódó olyan feltételek, amelyek ezek bizonyos szintű mennyiségi meghatározásához szükségesek;
- „halászati erő kifejtés”: egy halászhajó kapacitásának és aktivitásának szorzata; halászhajók csoportja esetében a csoportba tartozó összes hajó halászati erő kifejtésének összege;
- „átruházható halászati koncesszió”: visszavonható használói jogosultságok egy tagállam részére kiosztott vagy az 1967/2006/EK rendelet³⁴ 19. cikkével összhangban egy tagállam által elfogadott irányítási tervben megállapított halászati lehetőség meghatározott részére, amelyet jogosultja átruházhat az ilyen átruházható halászati koncessziók más jogosultjaira;
- „egyéni halászati lehetőség”: az átruházható halászati koncessziók birtokosai részére kiosztott éves halászati lehetőségek egy tagállamban az adott tagállamra vonatkozó halászati lehetőségek arányában;
- „halászati kapacitás”: a hajó tonnatartalma bruttó úrtartalomban és teljesítménye kilowattban, ahogyan a 2930/86/EGK tanácsi rendelet³⁵ 4. és 5. cikke meghatározza;
- „akvakultúra”: a vízi organizmusok olyan tartása vagy tenyésztése, amelyben a szóban forgó organizmusok gyarapodását a környezet természetes kapacitását meghaladó mértékben gyarapító technológiákat használnak, és amelyben e

³⁴ HL L 409., 2006.12.30., 11. o.

³⁵ HL L 274., 1986.9.25., 1. o.

szervezetek a tartási vagy a tenyésztési szakaszokban egy természetes vagy jogi személy tulajdonában maradnak;

- „halászati jogosítvány”: az 1224/2009/EK rendelet 4. cikkének (9) bekezdésében említett jogosítvány;
- „halászati engedély”: az 1224/2009/EK rendelet 4. cikkének (10) bekezdésében említett engedély;
- „halászat”: a természetes környezetükben élő vízi organizmusok összegyűjtése vagy kifogása, illetve az ilyen összegyűjtést vagy kifogást lehetővé tevő bármely eszköz szándékos használata;
- „halászati termékek”: bármely halászati tevékenységből származó vízi organizmus;
- „piaci szereplő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki bármilyen, a halászati és akvakultúra-termékek előállító, feldolgozó-, forgalmazó-, elosztó- és kiskereskedelmi láncának valamely szakaszával kapcsolatos tevékenységet folytató vállalkozást működtet vagy ilyen vállalkozással rendelkezik;
- „súlyos jogsértés”: az 1005/2008/EK tanácsi rendelet 42. cikkének (1) bekezdésében és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 90. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogsértés;
- „tudományos adatok végfelhasználója”: a halászati ágazatra vonatkozó adatok tudományos elemzésében kutatási vagy gazdálkodási szempontból érdekelt szervezet;
- „kifogható mennyiség többlete”: a kifogható mennyiség azon része, amelynek kifogására a part menti állam nem rendelkezik kapacitással;
- „akvakultúra-termék”: bármely akvakultúra-tevékenységből származó vízi organizmus az életciklusának bármely szakaszában;
- „szaporodóképes állomány biomasszája”: meghatározott idő alatt reprodukálódó adott forrás haltömegére vonatkozó becslés, beleértve a hím- és nőivarú egyedeket és beleértve az elevenszülőket is;
- „vegyes halászat”: olyan halászat, ahol a halászott területen egynél több olyan faj van jelen, amelyet az a veszély fenyeget, hogy halászfelszereléssel kifogják;
- „fenntartható halászati megállapodás”: egy másik állammal az Uniótól kapott pénzügyi ellentételezés fejében erőforrásokhoz vagy vizekhez való hozzáférés céljából kötött nemzetközi megállapodás.

II. RÉSZ HOZZÁFÉRÉS A VIZEKHEZ

6.cikk

A vizekhez való hozzáférés általános szabályai

1. Az uniós halászhajóknak azonos hozzáféréssel kell rendelkezniük a vizekhez és az erőforrásokhoz az összes uniós vízen, kivéve a (2) bekezdésben említett vizeket, amelyekre a III. rész szerint elfogadott intézkedések vonatkoznak.
2. A parttól számított 12 tengeri mérföldön belülrre eső, a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken a tagállamok felhatalmazást kaphatnak, hogy 2013. január 1-jétől 2022. december 31-ig a halászati tevékenységet azokra a halászhajókra korlátozzák, amelyek hagyományosan azokon a vizeken halásznak az érintett partvidéken lévő kikötőkből kiindulva anélkül, hogy megsértenék a más tagállam lobogója alatt hajózó uniós halászhajókra vonatkozó, a tagállamok között meglévő szomszédi viszony alapján létrejött megállapodásokat és az I. mellékletben felsorolt egyezményeket, amelyek minden tagállam vonatkozásában rögzítik azokat a földrajzi övezeteket a más tagállamok parti övezetében, ahol halászati tevékenységet folytatnak, valamint az érintett halfajokat. Az e bekezdés alapján hatályba lépő korlátozásokról a tagállamok értesítik a Bizottságot.
3. Az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek partvonalától számított 100 tengeri mérföldig tartó vizekben az érintett tagállamok 2013. január 1-től 2022. december 31-ig az e szigetek kikötőiben bejegyzett hajók részére korlátozzák a halászatot. Ezek a korlátozások nem vonatkoznak azokra az uniós hajókra, amelyek hagyományosan halásznak e vizeken, amennyiben e hajók nem lépik túl a hagyományos mértékű halászati erő kifejtését. Az e bekezdés alapján hatályba lépő korlátozásokról a tagállamok értesítik a Bizottságot.
4. Azon rendelkezéseket, amelyek a (2) és (3) bekezdés szerinti egyezményeket követik, 2022. december 31-ig kell elfogadni.

III. RÉSZ A TENGEREK BIOLÓGIAI ERŐFORRÁSAINAK VÉDELMERE VONATKOZÓ INTÉZKEDÉSEK

I. CÍM AZ INTÉZKEDÉSEK TÍPUSAI

7. cikk

A védelmi intézkedések típusai

A tengerek biológia erőforrásainak védelmére vonatkozó intézkedések a következőket tartalmazhatják:

- (a) többéves tervek elfogadása a 9–11. cikkek alapján;
- (b) az állomány fenntartható kiaknázásában elérendő célok meghatározása;
- (c) intézkedések elfogadása abból a célból, hogy a halászhajók számát, illetve típusait hozzáigazítsák a rendelkezésre álló halászati lehetőségekhez;
- (d) a szelektívebb vagy alacsony kihatású halászatot elősegítő ösztönzők - beleértve a gazdasági természetűeket is - létrehozása;
- (e) halászati lehetőségek rögzítése;
- (f) a 14. cikkben említett technikai intézkedések elfogadása;
- (g) a valamennyi fogás kirakodási kötelezettségére vonatkozó intézkedések elfogadása;
- (h) az alternatív típusú halászati gazdálkodási technikákra vonatkozó kísérleti projektek lefolytatása.

8. cikk

A technikai intézkedések típusai

A technikai intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:

- (a) hálóméreték és a halászfelszerelések használatára vonatkozó szabályok;
- (b) a halászfelszerelések felépítésére vonatkozó korlátozások, így
 - i. módosítások vagy további eszközök a szelektivitás fokozására vagy a mélytengeri övezetre gyakorolt hatás csökkentése érdekében;
 - ii. módosítások vagy további eszközök a veszélyeztetett, fenyegetett és védett fajok véletlen kifogásának csökkentése érdekében;
- (c) bizonyos halászfelszerelések használatának tilalma bizonyos területeken vagy időszakokban;
- (d) a halászati tevékenységek tilalma vagy korlátozása bizonyos övezetekben, illetve időszakokban;
- (e) a halászhajók üzemeltetésének tilalma egy adott területen egy meghatározott minimális ideig, a sérülékeny tengeri erőforrás időleges felhalmozódásának védelme érdekében;
- (f) a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára és a nem célfajokra gyakorolt hatásának csökkentésére vonatkozó egyedi intézkedéseket;
- (g) a tengeri biológiai sokféleség védelmét célzó más technikai intézkedések.

II. CÍM UNIÓS INTÉZKEDÉSEK

9.cikk

A többéves terv keretei

1. Prioritásként létre kell hozni a védelmi intézkedésekkel kapcsolatos többéves terveket, hogy a halállományokat olyan szinten lehessen fenntartani vagy helyreállítani, amely képes a maximális fenntartható hozam biztosítására.
2. A többéves tervek meghatározzák:
 - (a) az érintett halállományokra vonatkozó halászati lehetőségek rögzítésének alapját az előre meghatározott védelmi referenciapontok alapján; valamint
 - (b) a védelmi referenciapontok túllépésének hatékony megelőzésére alkalmas intézkedéseket.
3. A többéves tervek lehetőség szerint vagy az egyetlen halállományt kitermelő halászatokra, vagy a vegyes halállományokat kitermelő halászatokra terjednek ki, és közben figyelembe veszik a halállományok és a halászatok közötti kölcsönhatásokat.
4. A többéves tervek alapja a halászati kezelés elővigyázatossági megközelítése lehet, ami figyelembe veszi a rendelkezésre álló adatok és értékelési módszerek korlátait, valamint a tudományosan érvényes minden számszerűsített bizonytalansági forrást.

10.cikk

A többéves tervek célkitűzései

1. A többéves tervek rendelkeznek a halászati állománypusztulás arányának kiigazításáról, és olyan halászati állománypusztulási arányt eredményeznek, hogy az állományok 2015-re képesek legyenek a legnagyobb fenntartható hozam szintjére visszaállni és az felett maradni.
2. Azokban az esetekben, amikor nem lehet meghatározni a halászati állománypusztulásnak azt az arányát, amely az állományokat olyan szint felett állítja helyre és tartja fenn, amely képes a maximális fenntartható hozam biztosítására, akkor a többéves tervek olyan elővigyázatossági intézkedésekről rendelkeznek, melyek biztosítják az adott állományok összehasonlítható szintű védelmét.

11.cikk

A többéves tervek tartalma

Egy többéves terv a következőket tartalmazza:

- (a) a hatálya, a többéves terv alkalmazásával érintett állományok, halászatok és tengeri ökoszisztémák tekintetében;

- (b) a 2. és 3. cikkben meghatározott célkitűzésekkel összhangban lévő célok;
- (c) és a következő tényezőkkel kifejezett mennyiségi célkitűzések:
 - i) halászati állománypusztulási arányok, illetve
 - ii) szaporodóképes állomány biomasszája, és
 - iii) a fogások stabilitása.
- (d) a mennyiségi célkitűzések elérésére szolgáló egyértelmű időkeretek;
- (e) technikai intézkedések, beleértve a nem szándékos fogások megszüntetését szolgáló intézkedéseket;
- (f) a többéves terv célkitűzéseinek elérésével kapcsolatos előrehaladás időszakonkénti megfigyelésére és értékelésére szolgáló mennyiségi mutatók;
- (g) az anadrom és katadrom vándorló fajok életciklusának édesvízi részére vonatkozó egyedi intézkedések és célok;
- (h) a halászat ökoszisztémára gyakorolt hatásának minimalizálása;
- (i) védelmi intézkedések és a védelmi intézkedések hatályba léptetésének kritériumai;
- (j) a többéves tervek célkitűzéseinek elérésére alkalmas bármely egyéb intézkedés.

12. cikk

Az Európai Unió környezetvédelmi jogszabályai szerinti kötelezettségeknek való megfelelés

1. A 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. cikke, a 2009/147/EK irányelv 4. cikke és a 2008/56/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése szerinti különleges védelmi területeken a tagállamok csak úgy folytathatnak halászati tevékenységet, hogy ezeken a területeken mérséklik a halászati tevékenységek hatását.
2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a halászati tevékenységek hatását mérséklő intézkedések meghatározása céljából.

13. cikk

Bizottsági intézkedések a tengerek biológiai erőforrásait súlyosan fenyegető veszély esetén

1. A tengeri biológiai erőforrások védelmére vagy a tengeri ökoszisztémára vonatkozó és az azonnali intézkedést kívánó súlyos fenyegetettség esetén a Bizottság a tagállamok megalapozott kérésére vagy saját kezdeményezésére határozhat a fenyegetést enyhítő ideiglenes intézkedésekről.

2. A tagállamoknak az (1) bekezdésben említett indokolt kérést egyszerre kell közölniük a Bizottsággal, a többi tagállammal és az érintett tanácsadó testületekkel.

14. cikk

A technikai intézkedések keretei

A tengerek biológiai erőforrásainak védelme és a halászati tevékenységek során a halállományokra és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatás csökkentése érdekében létre kell hozni a technikai intézkedések kereteit. A technikai intézkedések keretei:

- (a) a méretszelekció és adott esetben a fajtaszelekció fejlesztésével elősegítik, hogy a halállományok a maximális fenntartható hozamot biztosító szint felettire visszaállíthatóak és ezen fenntarthatóak is legyenek;
- (b) csökkentik a méreten aluli egyedek kifogását a halállományokból;
- (c) csökkentik a nem kívánt tengeri organizmusok kifogását;
- (d) csökkentik a halászfelszereléseknek az ökoszisztémára és a környezetre gyakorolt hatását, különös tekintettel a biológiailag érzékeny állományok és élőhelyek védelmére.

15. cikk

Az összes fogás kirakodásának kötelezettsége

1. A következő halállományokból az uniós vizeken történő halászati tevékenységek során vagy uniós halászhajókkal az uniós vizeken kívül történő minden fogást – figyelemmel a fogási határookra – a halászhajók fedélzetére kell rakni és ott kell tartani, továbbá nyilvántartásba kell venni és ki kell rakodni, kivéve, ha élő csaliként használják fel, a következő időkeretekkel összhangban:
- (a) Legkésőbb 2014. január 1-jétől:
 - makréla, hering, fattyúmakréla, kék puha tőkehal, disznófejű hal, szardella, ezüstlazac, alasa, kapelán lazac;
 - nagy tonhal, kardhal, fehér tonhal, nagyszemű tonhal, egyéb kardhalfélék.
 - (b) Legkésőbb 2015. január 1-jétől: közönséges tőkehal, szürke tőkehal, közönséges nyelvhal;
 - (c) Legkésőbb 2016. január 1-jétől: foltos tőkehal, vékonybajuszú tőkehal, szárnyas rombuszhal, sima lepényhal, északi menyhal, fekete tőkehal, sávós tőkehal, kisfejű lepényhal, óriás rombuszhal, sima rombuszhal, kék menyhal, fekete abroncshal, gránátoshal, atlanti tükörhal, grönlandi laposhal, norvég menyhal, vörös álsügér és a földközi tengeri tengerfenéken élő állományok.
2. Az (1) bekezdésben meghatározott halállományokra a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények alapján meghatározzák a minimális védelmi

referenciaméreteket. A halállományokból a minimális védelmi referenciaméret alatti fogásokat csak halliszt vagy állateledel gyártása céljára lehet értékesíteni.

3. A megállapított halászati lehetőségeken túli fogások esetében a forgalmazási előírásokat a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló tanácsi rendelet 27. cikkével összhangban kell megállapítani.
4. A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajókat úgy szereljék fel, hogy azok minden halászati és feldolgozó tevékenységet teljes körűen dokumentáljanak, és ellenőrizhető legyen a minden fogás kirakodását előíró kötelezettség betartása.
5. Az (1) bekezdés nem sérti a nemzetközi kötelezettségeket.
6. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az Unió nemzetközi kötelezettségeinek való megfelelés érdekében az (1) bekezdés szerinti intézkedések meghatározása céljából.

16. cikk

Halászati lehetőségek

1. A halászati lehetőségek tagállamok közötti kiosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam viszonylagos stabilitását az egyes halállományokra vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek tekintetében. Valamennyi tagállam érdekét figyelembe kell venni az új halászati lehetőségek kiosztása során
2. Az összes halászati lehetőségen belül járulékos fogási lehetőségek foglalhatók.
3. A halászati lehetőségeknek összhangban kell lenniük a mennyiségi célkitűzésekkel, a 9. cikk (2) bekezdésével és a 11. cikk b), c) és h) pontjának megfelelően meghatározott időkeretekkel és rátákkal.
4. A tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.

III. CÍM

REGIONALIZÁCIÓ

I. FEJEZET

TÖBBÉVES TERVEK

17. cikk

A többéves tervek keretében elfogadott védelmi intézkedések

1. A tagállamok a 9–11. cikk szerint elkészített többéves tervben felhatalmazhatók arra, hogy – összhangban az ilyen többéves tervvel – intézkedéseket fogadjanak el a lobogójuk alatt hajózó hajók tekintetében az uniós vizekben élő olyan állományokkal

kapcsolatos védelmi intézkedések meghatározása céljából, amelyekre nézve halászati lehetőséget kaptak.

2. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdés szerint elfogadott megőrzési intézkedések:
 - (a) összeegyeztethetők legyenek a 2. és 3. cikkekben meghatározott célkitűzésekkel;
 - (b) összeegyeztethetők legyenek a többéves terv hatályával és célkitűzéseivel;
 - (c) hatékonyan teljesítsék a többéves tervben meghatározott célokat és mennyiségi célkitűzéseket; valamint
 - (d) ne legyenek kevésbé szigorúak a meglévő uniós jogszabályoknál.

18. cikk

Értesítés a tagállamok védelmi intézkedéseiről

A 17. cikk (1) bekezdése szerinti védelmi intézkedéseket elfogadó tagállamok az intézkedésekről értesítik a Bizottságot, az egyéb érdekelt tagállamokat és az illetékes tanácsadó testületeket.

19. cikk

Értékelés

A Bizottság bármikor értékelheti a tagállamok által a 17. cikk (1) bekezdése szerint elfogadott védelmi intézkedések összeegyeztethetőségét és hatékonyságát.

20. cikk

A többéves tervek keretében elfogadott védelmi alapintézkedések

1. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a többéves terv hatálya alá tartozó halászati védelmi intézkedések meghatározása céljából, ha a 17. cikk szerinti intézkedés megtételére felhatalmazott tagállam a többéves terv hatályba lépését követő három hónapon belül nem értesíti a Bizottságot ezekről az intézkedésekről.
2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a többéves terv hatálya alá tartozó halászati védelmi intézkedések meghatározása céljából, ha
 - a) ha a tagállami intézkedések a 19. cikk szerint elvégzett értékelés alapján nem tekinthetők a többéves terv céljaival összeegyeztethetőknek; vagy
 - b) ha a tagállami intézkedések a 19. cikk szerint elvégzett értékelés alapján nem tekinthetők a többéves terv céljaival számszerűsíthető célkitűzéseivel hatékony módon összhangban állónak; vagy

- c) ha a 11. cikk i) pontjának megfelelő védelmi intézkedésekre kerül sor.
3. A bizottság által elfogadott védelmi intézkedések célja, hogy biztosítsa a többéves tervben meghatározott célok és célkitűzések elérését. A tagállami intézkedések hatályukat veszítik, amikor a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a Bizottság elfogadja.

II. FEJEZET TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

21. cikk

Technikai intézkedések

A tagállamok a technikai intézkedések 14. cikk szerinti keretei között felhatalmazhatók arra, hogy a lobogójuk alatt hajózó hajók tekintetében a szóban forgó technikai kereteknek megfelelő, a lobogóik alatt hajózó hajókra vonatkozó intézkedéseket fogadjanak el a vizeikben élő olyan állományokat érintően, amelyekre nézve halászati lehetőséget kaptak. A tagállamok biztosítják, hogy ezek a technikai intézkedések:

- (a) összeegyeztethetők legyenek a 2. és 3. cikkekben meghatározott célkitűzésekkel;
- (b) összeegyeztethetők legyenek a 14. cikk szerint elfogadott intézkedésekben meghatározott célokkal;
- (c) hatékonyan összhangban álljanak a 14. cikk szerint elfogadott intézkedésekben meghatározott célokkal; valamint
- (d) ne legyenek kevésbé szigorúak a meglévő uniós jogszabályoknál.

22. cikk

Értesítés a tagállamok védelmi intézkedéseiről

A 21. cikk szerinti technikai intézkedéseket elfogadó tagállamok az intézkedésekről tájékoztatják a Bizottságot, az egyéb érdekelt tagállamokat és az illetékes tanácsadó testületeket.

23. cikk

Értékelés

A Bizottság bármikor értékelheti a tagállamok által a 21. cikk (1) bekezdése szerint elfogadott technikai intézkedések összeegyeztethetőségét és hatékonyságát.

24. cikk

A technikai intézkedések keretében elfogadott alapintézkedések

1. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a technikai keretek hatálya alá tartozó technikai intézkedések meghatározása céljából, ha a 21. cikk szerinti intézkedés megtételére felhatalmazott tagállamok a technikai intézkedések kereteinek hatályba lépését követő három hónapon belül nem értesíti a Bizottságot ezekről az intézkedésekről.
2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el technikai intézkedések meghatározása céljából, ha a tagállami intézkedések a 19. cikk szerint elvégzett értékelés alapján nem tekinthetők:
 - b) összeegyeztethetőnek a technikai intézkedések kereteiben meghatározott célokkal; vagy
 - b) összhangban állónak a technikai intézkedések kereteiben meghatározott célokkal.
3. A bizottság által elfogadott technikai intézkedések célja a technikai intézkedések kereteiben meghatározott célok és célkitűzések elérésének biztosítása. A tagállami intézkedések hatályukat veszítik, amikor a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a Bizottság elfogadja.

IV. CÍM NEMZETI INTÉZKEDÉSEK

25. cikk

A saját lobogójuk alatt hajózó halászhajókra alkalmazandó tagállami intézkedések

A tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el az uniós vizekben élő halállományok védelmére, amennyiben ezek az intézkedések:

- (a) kizárólag az adott tagállam lobogója alatt hajózó halászhajókra, a nem halászhajók által végzett halászati tevékenységek esetén pedig a területükön letelepedett személyekre vonatkoznak;
- (b) összehangolhatók a 2. és 3. cikkekben meghatározott célokkal; és
- (c) nem kevésbé szigorúak a meglévő uniós jogszabályoknál.

26. cikk

A 12 tengeri mérföldes övezeten belül alkalmazandó tagállami intézkedések

1. A tagállam megkülönböztetéstől mentes intézkedéseket hozhat a partvonalától számított 12 tengeri mérföldes övezeten belül a halállományok védelmére és az ezekkel való gazdálkodásra, valamint a halászat tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásának minimalizálására vonatkozóan, amennyiben az Európai Unió nem fogadott

el egyedi intézkedéseket e terület védelmére és kezelésére vonatkozóan. A tagállami intézkedésnek összhangban kell lennie a 2. és 3. cikkekben megállapított célokkal, és nem lehet kevésbé szigorú, mint a meglévő uniós jogszabályok.

2. Ha a tagállam által hozott védelmi és gazdálkodási intézkedés várhatóan hatással lesz más tagállamok halászhajóira, akkor az ilyen intézkedést csak azt követően lehet elfogadni, hogy a Bizottság, az érintett tagállamok és az érintett tanácsadó testületek egyeztetést folytattak a magyarázattal ellátott intézkedéstervezetről.

IV. RÉSZ

HOZZÁFÉRÉS AZ ERŐFORRÁSOKHOZ

27. cikk

Az átruházható halászati koncessziók rendszerének kialakítása

1. Minden tagállam legkésőbb 2013. december 31-ig kialakítja az átruházható halászati koncessziók rendszerét:
 - (a) azokra a halászhajóra, amelyek teljes hossza legalább 12 méter; és
 - (b) a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő, vontatott halászfelszereléssel rendelkező halászhajókra.
2. A tagállamok kiterjeszthetik az átruházható halászati koncessziók rendszerét a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő, a vontatott halászfelszereléستől eltérő eszközökkel rendelkező halászhajókra, és erről tájékoztatják a Bizottságot.

28. cikk

Az átruházható halászati koncessziók kiosztása

1. Az átruházható halászati koncesszió a 29. cikk (1) bekezdésével összhangban kiosztott egyéni halászati lehetőség használatára teremt jogosultságot.
2. Minden tagállam átlátható kritériumok alapján osztja ki az átruházható halászati koncessziókat minden olyan állományra vagy állománycsoportra, amelyre a 16. cikkel összhangban halászati lehetőségeket osztottak ki, kivéve a fenntartható halászati megállapodások alapján megszerzett halászati lehetőségeket.
3. A vegyes halászatra vonatkozó átruházható halászati koncessziók kiosztása során a tagállamok figyelembe veszik az ilyen halászatokon részt vevő hajók feltételezhető fogási összetételét.
4. Átruházható halászati koncessziókat a tagállam csak az adott tagállam lobogója alatt hajózó halászhajó tulajdonosa, illetve jogi vagy természetes személyek részére oszthat ki az adott hajón történő felhasználás céljából. Az átruházható halászati koncessziók összekapcsolhatók oly módon, hogy azokat a jogi vagy természetes személyek, illetve az elismert termelő szervezetek közösen kezeljék. A tagállamok

átlátható és objektív kritériumok alapján korlátozhatják az átruházható halászati koncessziók megszerzésére vonatkozó jogosultságot.

5. A tagállamok legalább 15 éves időszakra korlátozhatják az átruházható halászati koncessziók érvényességi idejét az ilyen koncessziók újraelosztása céljából. Ha a tagállamok az átruházható halászati koncessziók érvényességi idejét nem korlátozták, akkor az ilyen koncessziókat visszahívhatják legalább 15 éves felmondási idővel.
6. A tagállamok az átruházható halászati koncessziókat rövidebb felmondási idővel hívhatják vissza, ha megállapítást nyer, hogy a koncessziók jogosultja súlyos jogsértést követett el. Az ilyen visszahívást a közös halászati politika és az arányossági elv teljes körű érvényesülésével, és – hacsak lehetséges – azonnali hatállyal kell megtenni.
7. Az (5) és (6) bekezdéstől eltérően a tagállamok visszahívhatják az olyan átruházható halászati koncessziókat, amelyeket három egymást követő éven át nem használtak fel halászhajón.

29. cikk

Az egyéni halászati lehetőségek kiosztása

1. A tagállamok az egyéni halászati lehetőségeket a 28. cikkben említett átruházható halászati koncessziók jogosultjai részére osztják ki a tagállamok által a 16. cikkel összhangban kiosztott vagy az 1967/2006/EK rendelet (19) cikkének megfelelően a tagállamok által elfogadott irányítási tervekben megállapított halászati lehetőségek alapján.
2. A tagállamok állapítják meg azokat a halászati lehetőségeket, amelyek a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények alapján kioszthatók a lobogójuk alatt hajózó halászhajók részére, olyan fajtákra, amelyekre a Tanács nem rögzítette a halászati lehetőségeket.
3. A halászhajók csak a teljes lehetséges fogásukra kiterjedő megfelelő egyéni halászati lehetőségek birtokában végezhetnek halászati tevékenységet.
4. A tagállamok a halászati lehetőségek legfeljebb 5%-át tartalékolhatják. A tagállamok meghatározzák az ilyen tartalékolt halászati lehetőségek kiosztásának céljait és átlátható kritériumait. Ezek a halászati lehetőségek csak a 28. cikk (4) bekezdésében meghatározott, átruházható halászati koncessziókra jogosultaknak oszthatók ki.
5. A 28. cikk szerinti átruházható halászati koncessziók vagy a szóban forgó cikk (1) bekezdése szerinti halászati lehetőség kiosztása során a tagállam ösztönzőket biztosíthat a részére kiosztott halászati lehetőségek keretén belül az olyan halászhajók számára, amelyek a nem szándékos járulékos halfogást kiiktató, szelektív halászat felszerelést használják.
6. A tagállamok a halászati gazdálkodással kapcsolatos költségek támogatásához az egyéni halászati lehetőségek használatára díjakat szabhatnak ki.

30. cikk

Az átruházható halászati koncessziók és egyéni halászati lehetőségek nyilvántartása

A tagállamok kialakítják és fenntartják az átruházható halászati koncessziók és egyéni halászati lehetőségek nyilvántartását.

31. cikk

Az átruházható halászati koncessziók kereskedelme

1. Az átruházható halászati koncessziókat az ilyen koncessziók jogosultjai teljesen vagy részben átruházhatják egymásra egy tagállamon belül.
2. A tagállamok engedélyezhetik az átruházható halászati koncessziók más tagállamokba és más tagállamokból való átruházását.
3. A tagállamok átlátható és objektív kritériumok alapján megszabott feltételek révén szabályozhatják az átruházható halászati koncessziók átruházását.

32. cikk

Az egyéni halászati lehetőségek bérbe adása és vétele

1. Az egyéni halászati lehetőségek egészben vagy részben bérbe adhatók és vehetők egy tagállamon belül.
2. A tagállamok engedélyezhetik az egyéni halászati lehetőségek más tagállamokba való bérbe adását és más tagállamokból való bérbe vételét.

33. cikk

Az átruházható halászati koncessziók rendszerének hatályán kívül eső halászati lehetőségek kiosztása

1. Mindegyik tagállam maga dönti el, hogy a részére a 16. cikk alapján kiosztott és az átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alatt nem álló halászati lehetőségeket hogyan osztja ki a lobogója alatt hajózó hajók részére. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az elosztás módszeréről.

V. RÉSZ

GAZDÁLKODÁS A HALÁSZATI KAPACITÁSSAL

34. cikk

A halászati kapacitás kiigazítása

1. A tagállamok intézkedéseket hoznak flottájuk halászati kapacitásának módosítására a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek közötti stabil és tartós egyensúly érdekében

2. Az Európai Halászati Alapból a 2007-2013. évi programozási időszakban állami támogatásban részesült flottából csak akkor engedélyezhető kilépés, ha azt megelőzően visszavonják a halászati jogosítványt és a halászati engedélyeket.
3. A visszavont állami támogatású haláshajónak megfelelő halászati kapacitás nem helyettesíthető.
4. A tagállamok biztosítják, hogy 2013. január 1-jétől a flottájuk halászati kapacitása nem haladja meg bármely időpontban a számukra a 35. cikkel összhangban meghatározott halászati kapacitási felső értékeket.

35.cikk

Gazdálkodás a halászati kapacitással

1. A halászati kapacitás II. mellékletben megállapított felső határai minden tagállam flottájára vonatkoznak.
2. A tagállamok kérhetik a Bizottságtól a 27. cikkel összhangban létrehozott átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alatt álló haláshajók kivonását az (1) bekezdés szerinti halászati kapacitás felső határaitra vonatkozó előírás hatálya alá. Ez esetben a halászati kapacitás felső határait újra ki kell számolni, figyelembe véve a átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alatt nem álló haláshajókat.
3. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) és (2) bekezdésben említett halászati kapacitási felső értékek újraszámítása terén.

36. cikk

Halászflotta-nyilvántartás

1. A tagállamok nyilvántartják azokat az információkat, amelyek ennek a rendeletnek az alapján szükségesek és a lobogójuk alatt hajózó uniós haláshajók jellemzőire és tevékenységére vonatkoznak.
2. A tagállamok elérhetővé teszik a Bizottság számára az (1) bekezdésben említett információkat.
3. A Bizottság létrehozza az uniós halászflotta-nyilvántartást, amely tartalmazza a (2) bekezdésnek megfelelően kapott információkat.
4. Az uniós halászflotta-nyilvántartásban szereplő információk valamennyi tagállam rendelkezésére állnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdésben említett információk meghatározását érintően.
5. A Bizottság megállapítja a (2), (3) és (4) bekezdésekben említett információk továbbítási módjaira vonatkozó technikai követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 56. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

VI. RÉSZ

A HALÁSZATI GAZDÁLKODÁS TUDOMÁNYOS ALAPJA

37. cikk

A halászati gazdálkodás adatszolgáltatási követelményei

1. A tagállamok az ökoszisztéma-alapú halászati gazdálkodáshoz szükséges biológiai, technikai, környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági adatokat összegyűjtik, kezelik és elérhetővé teszik a tudományos adatok végfelhasználói számára, beleértve a Bizottság által kijelölt szerveket is. Ezek az adatok főleg a következők értékelését teszik lehetővé:
 - (a) a tengerek kiaknázott biológiai erőforrásainak állapota,
 - (b) a halászat szintje és a halászati lehetőségeknek a tengerek biológiai erőforrásaira gyakorolt hatása a tengeri ökoszisztémákban, és
 - (c) az uniós vizeken belüli és azokon kívüli halászat, akvakultúra és feldolgozó-ágazat társadalmi-gazdasági teljesítménye.
2. A tagállamok kötelesek:
 - (d) biztosítani az összegyűjtött adatok pontosságát és megbízhatóságát;
 - (e) elkerülni a különböző célok érdekében történő párhuzamos adatgyűjtéseket;
 - (f) biztosítani az összegyűjtött adatok biztonságos tárolását és adott esetben azok megfelelő védelmét és bizalmas jellegét;
 - (g) biztosítani, hogy a Bizottság vagy az általa kijelölt szervek hozzáférjenek az összegyűjtött adatok feldolgozására használt nemzeti adatbázisokhoz és rendszerekhez az adatok létezésének és azok minőségének ellenőrzése érdekében.
3. A tagállamok biztosítják a halászati gazdálkodással kapcsolatos tudományos adatok összegyűjtését és kezelését szolgáló nemzeti koordinációt. Ebből a célból a tagállamok kijelölnek egy nemzeti kapcsolattartót és évente nemzeti koordinációs megbeszélést szerveznek. A Bizottságot tájékoztatják a nemzeti koordinációs tevékenységekről és meghívják a koordinációs megbeszélésekre.
4. A tagállamok egyeztetik az ugyanazon régió többi tagállamával az adatgyűjtési tevékenységeiket, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy tevékenységeiket összehangolják az ugyanazon régió vizei felett szuverenitással vagy joghatósággal rendelkező harmadik országokkal.
5. Az adatok gyűjtését, kezelését és felhasználását többéves program keretében kell elvégezni 2014-től. A többéves program a gyűjtendő adatok precizitási célkitűzéseit és az ilyen adatok összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó összesítési szinteket tartalmazza.

6. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a gyűjtendő adatokra vonatkozó precizitási célkitűzéseknek és az ilyen adatok összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó összesítési szinteknek az (5) bekezdés szerinti többéves program céljaira való meghatározása céljából.
7. A Bizottság megállapítja az összegyűjtött adatok továbbításának módjaira vonatkozó technikai követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 56. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

38. cikk

Kutatási programok

1. A tagállamok nemzeti halászati tudományos adatgyűjtési, kutatási és innovációs programokat fogadnak el. Halászati adatgyűjtési és kutatási tevékenységeiket összehangolják a többi tagállammal és az uniós kutatási és innovációs keretekkel.
2. A tagállamok biztosítják, hogy a tudományos tanácsadási folyamatban résztvevő, vonatkozó kompetenciák és humán erőforrások rendelkezésre álljanak.

VII. RÉSZ KÜLPOLITIKA

I. CÍM

NEMZETKÖZI HALÁSZATI SZERVEZETEK

39. cikk

Célkitűzések

1. Az Európai Unió részt vesz a halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetek tevékenységében, beleértve a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket (RHGSZ-eket), a nemzetközi kötelezettségekkel és szakpolitikai célokkal összhangban és a 2. és 3. cikkekben meghatározott céloknak megfelelően.
2. A halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetekben és az RHGSZ-ekben az Európai Unió álláspontját a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekre alapozza, és célja, hogy helyre állítsa és fenntartsa a halászati erőforrások maximális fenntartható hozama feletti szintet.
3. Az Európai Unió aktívan hozzájárul és támogatja a tudományos ismeretek és információk fejlesztését az RHGSZ-ekben és a nemzetközi szervezetekben.

40. cikk

A nemzetközi rendelkezések betartása

Az Európai Unió együttműködik a harmadik országokkal és a halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetekkel, beleértve az RHGSZ-eket is, hogy az ilyen nemzetközi szervezeteknél elfogadott intézkedéseket minél fokozottabb mértékben be tudják tartani.

II. CÍM

FENNTARTHATÓ HALÁSZATI MEGÁLLAPODÁSOK

41. cikk

A fenntartható halászati megállapodások alapelvei és célkitűzései

1. A harmadik országokkal kötött fenntartható halászati megállapodások jogi, gazdasági és környezetvédelmi kormányzati keretet teremtenek az uniós halászhajókkal harmadik országok vizein végzett halászati tevékenységei számára.
2. Annak érdekében, hogy a halászati erőforrások azon a szinten maradjanak, amelyen képesek a legnagyobb fenntartható hozamot biztosítani, az uniós halászhajók csak azt a többletmennyiséget foghatják ki, amelyet a harmadik ország az ENSZ tengerjogi egyezményének 62. cikk (2) bekezdésének megfelelően meghatároz és amely beazonosításra került a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények alapján, valamint az Unió és az érintett harmadik ország közötti azon releváns információk cseréje keretében, amelyek az adott állomány tekintetében végzett teljes halászati erőfelfejtésre vonatkoznak.

42. cikk

Pénzügyi támogatás

1. Az Európai Unió a fenntartható halászati megállapodások alapján nyújt pénzügyi támogatást harmadik országok részére azért, hogy:
 - (a) támogassa a harmadik országok vizeiben található halászati erőforrásokhoz való hozzáférés költségeinek egy részét;
 - (b) a harmadik ország fenntartható halászati politikájának kialakításához olyan irányítási keretet teremtsen, amely magában foglalja a szükséges tudományos és kutatóintézetek, valamint a megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti kapacitások és egyéb kapacitások kiépítéséhez szükséges egységek fejlesztését és fenntartását. Az ilyen pénzügyi támogatás feltétele bizonyos eredmények felmutatása.

VIII. RÉSZ AKVAKULTÚRA

43. cikk

Az akvakultúra előmozdítása

1. A fenntarthatóság elősegítése és az élelmiszerbiztonsághoz, a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz való hozzájárulás érdekében a Bizottság 2013-ig megalkotja az akvakultúra-tevékenységek fejlesztését célzó, a közös prioritásokra és célokra vonatkozó nem kötelező uniós stratégiai iránymutatásokat. A stratégiai iránymutatások figyelembe veszik a tagállamok viszonylagos kiindulási helyzetét és különböző körülményeit az Unión belül, alapot jelentenek a többéves nemzeti stratégiai tervek tekintetében, és az alábbiakat célozzák:
 - (a) az akvakultúra-ágazat versenyképességének javítása és az ágazati fejlesztés és innováció támogatása;
 - (b) a gazdasági tevékenység ösztönzése;
 - (c) az életminőség javítása és a gazdaság diverzifikálása a parti és vidéki területeken;
 - (d) egyenlő feltételek az akvakultúra piaci szereplői számára a vizekhez és a területekhez való hozzáférés tekintetében;
2. A tagállamok többéves nemzeti stratégiai terveket készítenek 2014-ig az akvakultúra-tevékenységek fejlesztésére a területükön.
3. A többéves nemzeti stratégiai terv a tagállamok célkitűzéseit és az ezek elérésére szolgáló intézkedéseket tartalmazza.
4. A többéves nemzeti stratégiai tervek főbb céljai a következők:
 - (a) az adminisztráció egyszerűsítése, különösen az engedélyek terén;
 - (b) biztos információk az akvakultúra piaci szereplői számára a vizekhez és a térhez való hozzáféréssel kapcsolatban;
 - (c) a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság mutatói;
 - (d) a szomszédos tagállamokra gyakorolt más lehetséges, határon átnyúló hatások értékelése.
5. A tagállamok a többéves stratégiai tervekben található nemzeti intézkedések összehangolásának nyílt módszere segítségével cserélik ki az információkat és járványügyi gyakorlatokat.

44. cikk
Konzultáció a tanácsadó testületekkel

Az 53. cikkel összhangban létre kell hozni egy akvakultúrával foglalkozó tanácsadó testületet.

IX. RÉSZ
A KÖZÖS PIACSZERVEZÉS

45. cikk
Célkitűzések

1. Létre kell hozni a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezését, melynek célja, hogy:
 - (a) segítse a 2. és 3. cikkekben meghatározott célok elérését;
 - (b) a halászati és akvakultúra-ágazat megfelelő szinten tudja alkalmazni a közös halászati politikát;
 - (c) fokozza az uniós halászati és akvakultúra-ágazat versenyképességét, különös tekintettel a termelőkre;
 - (d) fejlessze a piacok átláthatóságát, különös tekintettel a gazdasági ismeretekre, valamint a halászati és akvakultúra-termékek uniós piacára az ellátási lánc mentén, továbbá tekintettel a fogyasztók tudatosságára;
 - (e) hozzájáruljon az egyenlő piaci feltételek biztosításához az Unióban forgalmazott valamennyi termék tekintetében a halászati erőforrások fenntartható kiaknázásának előmozdítása révén.
2. A közös piacszervezés az Unióban forgalmazott, az I. mellékletben [halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló rendelet] felsorolt halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozik.
3. A közös piacszervezés magában foglalja különösen:
 - (a) az iparág szervezését, beleértve a piacstabilizáló intézkedéseket is;
 - (b) a közös forgalmazási előírásokat.

X. RÉSZ ELLENŐRZÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

46. cikk **Célkitűzések**

1. A közös halászati politika szabályainak való megfelelést egy hatékony uniós halászati ellenőrzési rendszer biztosítja, beleértve a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet is.
2. Az uniós halászati ellenőrzési rendszer a következőkön alapul:
 - (a) globális és integrált megközelítés;
 - (b) korszerű ellenőrzési technológiák használata a halászati adatok hozzáférhetősége és minősége terén;
 - (c) kockázatalapú stratégia, amely hangsúlyt helyez az összes elérhető, vonatkozó adat szisztematikus és automatizált keresztellenőrzésére;
 - (d) a piaci szereplők megfelelőségi kultúrájának fejlesztése;
 - (e) hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók elfogadása.

47. cikk **Az új ellenőrzési technológiákra és adatkezelési rendszerekre vonatkozó kísérleti projektek**

1. A Bizottság és a tagállamok az új ellenőrzési technológiákra és adatkezelési rendszerekre kísérleti projekteket végezhetnek.
2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az új ellenőrzési technológiákra és adatkezelési rendszerekre vonatkozó kísérleti projektek szabályairól.

48. cikk **Az ellenőrzési, felügyeleti és végrehajtási költségek támogatása**

A tagállamok a lobogójuk alatt hajózó, legalább 12 méter teljes hosszúsággal rendelkező haláshajókra vonatkozó halászati engedély jogosultjai számára előírhatják az uniós halászati ellenőrzési rendszer megvalósításának költségeihez való arányos hozzájárulást.

XI. RÉSZ PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK

49. cikk **Célkitűzések**

A 2. és 3. cikkekben meghatározott célok eléréséhez uniós pénzügyi támogatás biztosítható.

50. cikk **A tagállamok számára biztosított pénzügyi támogatás feltételei**

1. A tagállamok számára biztosított uniós pénzügyi támogatás feltétele, hogy a tagállamok betartsák a közös halászati politika szabályait.
2. Ha egy tagállam nem tartja be a közös halászati politika szabályait, akkor ez a közös halászati politika alapján történő uniós pénzügyi támogatás megszakítását, felfüggesztését vagy pénzügyi kiigazítását eredményezheti. Ezeknek az intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a meg nem felelés jellegével, terjedelmével, időtartamával és ismétlődéseivel.

51. cikk **A piaci szereplők számára biztosított pénzügyi támogatás feltételei**

1. A piaci szereplők számára biztosított uniós pénzügyi támogatás feltétele az, hogy a piaci szereplők betartsák a közös halászati politika szabályait.
2. A közös halászati politika szabályainak súlyos megsértése a piaci szereplők által az uniós pénzügyi támogatás megvonását, illetve pénzügyi levonás alkalmazását eredményezi. Ezeknek az intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a súlyos jogsértés jellegével, terjedelmével, időtartamával és gyakoriságával.
3. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy uniós pénzügyi támogatás biztosítására csak akkor kerüljön sor, ha az érintett piaci szereplőre súlyos jogsértés miatt nem alkalmaztak szankciókat az uniós pénzügyi támogatás kérelmezését megelőző egy éven belül.

XII. RÉSZ

TANÁCSADÓ TESTÜLETEK

52. cikk

Tanácsadó testületek

1. A III. mellékletben meghatározott minden egyes hatásköri területre tanácsadó testületek jönnek létre, hogy valamennyi érintettet kiegyensúlyozott módon lehessen képviselni, továbbá a 2. és 3. cikkekben meghatározott célok elérésére.
2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a szóban forgó melléklet módosításai tekintetében a tanácsadó testületek hatásköreinek megváltoztatására, a tanácsadó testületek új hatásköreinek meghatározására vagy új tanácsadó testületek létrehozására vonatkozóan.
3. Valamennyi tanácsadó testület saját eljárási szabályzatot fogad el.

53. cikk

A tanácsadó testületek feladatai

1. A tanácsadó testületek:
 - (a) ajánlásokat és javaslatokat tehetnek a Bizottság vagy az érintett tagállam részére a halászati gazdálkodáshoz és az akvakultúrához kapcsolódó kérdésekben;
 - (b) tájékoztathatják a Bizottságot és a tagállamokat a halászati gazdálkodáshoz és az akvakultúrához kapcsolódó problémákkal kapcsolatban, az illetékességi területükön;
 - (c) a szakemberekkel szorosan együttműködve segíthetik a védelmi intézkedések kialakításához szükséges adatok összegyűjtését, szolgáltatását és elemzését.
2. A Bizottság és adott esetben az érintett tagállam ésszerű időn belül választ ad az (1) bekezdés alapján kapott bármely ajánlásra, javaslatra vagy tájékoztatásra.

57. cikk

A tanácsadó testületek összetétele, működése és finanszírozása

1. A tanácsadó testületek a halászati piaci szereplőket képviselő szervezetekből és a közös halászati politikával érintett más érdekcsoportokból állnak.
2. Minden egyes tanácsadó testület közgyűléssel és végrehajtó bizottsággal rendelkezik, továbbá elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyek a saját maga szervezéséhez, az átláthatóság biztosításához és a valamennyi kifejezett vélemény tiszteletben tartásához szükségesek.

3. A tanácsadó testületek, mivel általános európai érdeknek számító célokat követnek, igényelhetnek uniós pénzügyi támogatást.
4. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tanácsadó testületek összetételére és feladataira vonatkozóan.

XIII. RÉSZ

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

55. cikk

Felhatalmazás gyakorlása

1. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.
2. A 12. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (6) bekezdésében, a 20. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 24. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 35. cikk (3) bekezdésében, a 36. cikk (4) bekezdésében, az 37. cikk (6) bekezdésében, az 47. cikk (2) bekezdésében, az 52. cikk (2) bekezdésében és az 54. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazás 2013. január 1-től határozatlan időtartamra szól.
3. A 12. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (6) bekezdésében, a 20. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 24. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 35. cikk (3) bekezdésében, a 36. cikk (4) bekezdésében, a 37. cikk (6) bekezdésében, a 47. cikk (2) bekezdésében, az 52. cikk (2) bekezdésében és az 54. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon vagy a határozatban meghatározott későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
5. A 12. cikk (3) bekezdése, a 15. cikk (4) bekezdése, a 20. cikk (1) és (2) bekezdése, a 24. cikk (1) és (2) bekezdése, a 35. cikk (3) bekezdése, a 36. cikk (4) bekezdése, a 37. cikk (2) bekezdése, a 47. cikk (2) bekezdése, az 52. cikk (2) bekezdése és az 54. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapos időtartamban sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére 2 hónappal meghosszabbodik.

56. cikk
Végrehajtás

A közös halászati politika szabályainak végrehajtásában a halászattal és akvakultúrával foglalkozó bizottság segíti a Bizottságot. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendeletnek megfelelő bizottságnak minősül. E bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

XIV. Rész
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

57. cikk
Hatályon kívül helyezések

1. A 2371/2002/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.
2. A 2004/585/EK határozat az 51. cikk (4) bekezdése és az 52. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott szabályok hatályba lépésének napjával hatályát veszti.
3. Az 1954/2003/EK rendelet 5. cikkét el kell hagyni.
4. A 199/2008/EK rendelet hatályát veszti.
5. A 639/2004/EK rendelet hatályát veszti.

58. cikk
Átmeneti intézkedések

A 57. cikk (4) bekezdésétől eltérően a 199/2008/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell a 2011-2013. évekre vonatkozó adatok gyűjtése és kezelése tekintetében elfogadott nemzeti programok vonatkozásában.

59. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2013. január 1-jétől érvényes.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazható valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

*Az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

I. MELLÉKLET

HOZZÁFÉRÉS A PARTI VIZEKHEZ A 6. CIKK (2) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN

1. AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG PARTI VIZEI

A. HOZZÁFÉRÉS FRANCIAORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Berwick-upon-Tweedtől keletre Coquet Islandtól keletre	Hering	Korlátlan
2. Flamborough Headtől keletre Spurn Headtől keletre	Hering	Korlátlan
3. Lowestofttól keletre Lyme Registől délre	Valamen nyi faj	Korlátlan
4. Lyme Registől délre Eddystone-tól délre	Tengerfe néken élő fajok	Korlátlan
5. Eddystone-tól délre Longshipstől délnyugatra	Tengerfe néken élő fajok Fésűkagy ló Homár Languszt a	Korlátlan Korlátlan Korlátlan Korlátlan
6. Longshipstől délnyugatra Hartland Pointtől északnyugatra	Tengerfe néken élő fajok Languszt a Homár	Korlátlan Korlátlan Korlátlan

7. Hartland Pointtől a Lundy Islandtól északra húzott vonalig	Tengerfénéken élő fajok	Korlátlan
8. Lundy Islandtól nyugatra húzott vonaltól Cardigan Harbourig	Valamennyi faj	Korlátlan
Point Lynastól északra Morecambe világítóhajótól keletre	Valamennyi faj	Korlátlan
10. County Down	Tengerfénéken élő fajok	Korlátlan
New Islandtól északkeletre Sanda Islandtól délnyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan
12. Port Stewarttól északra Barra Headtől nyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan
13. É. sz. 57° 40' Butt of Lewistől nyugatra	Valamennyi faj a kagyló kivételével	Korlátlan
14. St Kilda, Flannan Islands	Valamennyi faj	Korlátlan
15. Butt of Lewis világítótornyától az é. sz. 59°30', ny. h. 5° 45' alatti pontig húzott vonaltól nyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan

B. HOZZÁFÉRÉS ÍRORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület

Faj

Jelentőség vagy
különleges jellemzők

Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
Point Lynastól északra Mull of Gallowaytól délre	Tengerfénéken élő fajok	Korlátlan Korlátlan

	Norvég homár	
2. Mull of Oától nyugatra Barra Headtől nyugatra	Tengerfe néken élő fajok Norvég homár	Korlátlan Korlátlan

C. HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Shetlandtól és Fair-szigettől keletre, Sumbrugh Head világítótornyától délkeletre, Skroo világítótornyától északkeletre és Skadan világítótornyától délnyugatra húzott vonalak között	Hering	Korlátlan
2. Berwick-upon-Tweedtől keletre, Whitby High világítótornyától keletre	Hering	Korlátlan
3. North Foreland világítótornyától keletre, Dungeness új világítótornyától délre	Hering	Korlátlan
4. St. Kilda körüli övezet	Hering Makréla	Korlátlan Korlátlan
5. Butt of Lewis világítótornyától nyugatra, Butt of Lewis és az é. sz. 59° 30', ny. h. 5° 45'alatti pont között húzott vonalig	Hering	Korlátlan
6. North Rona és Sulisker (Sulasgeir) körüli övezet	Hering	Korlátlan

D. HOZZÁFÉRÉS HOLLANDIA RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők

Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Shetlandtól és Fair-szigettől keletre, Sumburgh Head világítótornyától délkeletre, Skroo világítótornyától északkeletre és Skadan világítótornyától délnyugatra húzott vonalak között	Hering	Korlátlan
2. Berwick upon Tweedtől keletre, Flamborough Headtől keletre	Hering	Korlátlan
3. North Foreland, kelet felé, Dungeness új világítótorony, dél felé	Hering	Korlátlan

E. HOZZÁFÉRÉS BELGIUM RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Berwick-upon-Tweedtől keletre Coquer Islandtól keletre	Hering	Korlátlan
2. Cromertől északra North Forelandtól keletre	Tengerfe néken élő fajok	Korlátlan
3. North Forelandtól keletre Dungeness új világítótoronytól délre	Tengerfe néken élő fajok Hering	Korlátlan Korlátlan
4. Dungeness új világítótoronytól délre, Selsey Billtől délre	Tengerfe néken élő fajok	Korlátlan
5. Straight Pointtől délkeletre, South Bishoptól északnyugatra	Tengerfe néken élő fajok	Korlátlan

2. ÍRORSZÁG PARTI VIZEI

A. HOZZÁFÉRÉS FRANCIAORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület**Faj****Jelentőség
vagy
különleges
jellemzők****Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)**

1. Erris Headtől északnyugatra	Tengerf	Korlátlan
Sybil Pointtól nyugatra	enéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	
2. Mizen Headtől délre	Tengerf	Korlátlan
Stagstól délre	enéken élő fajok	Korlátlan Korlátlan
	Norvég homár	
	Makréla	
3. Stagstól délre	Tengerf	Korlátlan
Corktól délre	enéken élő fajok	Korlátlan Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
	Makréla	
	Hering	
4. Corktól délre, Carnsore Pointtól délre	Valame nnyi faj	Korlátlan
5. Carnsore Pointtól délre, Haulbowline-tól délkeletre	Valame nnyi faj, a kagyló kivételé vel	Korlátlan

B. HOZZÁFÉRÉS AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség
--------------------------	------------	-------------------

		vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 mérföld)		
1. Mine Headtől délre Hook Point	Tengerfe néken élő fajok Hering Makréla	Korlátlan Korlátlan Korlátlan
2. Hook Point Carlingford Lough	Tengerfe néken élő fajok Hering Makréla Norvég homár Fésűkagy ló	Korlátlan Korlátlan Korlátlan Korlátlan Korlátlan

C. HOZZÁFÉRÉS HOLLANDIA RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 mérföld)		
Stagstól délre	Hering	Korlátlan
Carnsore Pointtól délre	Makréla	Korlátlan

D. HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		

1. Old Head of Kinsale-től délre Carnsore Pointtól délre	Hering	Korlátlan
2. Corktól délre Carnsore Pointtól délre	Makréla	Korlátlan

E. HOZZÁFÉRÉS BELGIUM RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Corktól délre Carnsore Pointtól délre	Tengerfe néken élő fajok	Korlátlan
2. Wicklow Headtől keletre Carlingford Loughtól délkeletre	Tengerfe néken élő fajok	Korlátlan

3. BELGIUM PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
3–12 tengeri mérföld	Hollandia	Valamen nyi faj	Korlátlan
	Franciaország	Hering	Korlátlan

4. DÁNIA PARTI VIZEI

Földrajzi területek	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Északi-tenger partvidéke (a dán/német	Németország	Lepényha	Korlátlan

határtól Hanstholmig) (6–12 tengeri mérföld)		g	lak Garnélarák és fűrészkes garnélarák	Korlátlan
A dán/német határtól Blåvands Hukig		Hollandia	Lepényhalak Tőkehala	Korlátlan Korlátlan
Blåvands Huktól Bovbjergig		Belgium	Közönség es tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
			Foltos tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
		Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Hollandia	Sima lepényhal	Korlátlan
			Nyelvhal	Korlátlan
Thyborøntól Hanstholmig		Belgium	Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
			Sima lepényhal	Korlátlan, csak június-júliusban
		Németország	Lepényhalak	Korlátlan
			Spratt	Korlátlan
			Közönség es tőkehal	Korlátlan
			Fekete tőkehal	Korlátlan
			Foltos	Korlátlan

		tőkehal	
		Makréla	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Vékonyba juszú tőkehal	Korlátlan
	Hollandia	Közönség es tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan
Skagerrak (Hanstholmtól Skagenig) (4–12 tengeri mérföld)	Belgium	Sima lepényhal	Korlátlan, csak június-júliusban
	Németország		Korlátlan
		Lepényhalak	Korlátlan
			Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Közönség es tőkehal	Korlátlan
		Fekete tőkehal	Korlátlan
		Foltos tőkehal	Korlátlan
	Hollandia	Makréla	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Vékonyba juszú tőkehal	Korlátlan
		Közönség es tőkehal	
		Sima lepényhal	

		Nyelvhal	
Kattegat (3–12 mérföld)		Németország	Közönség es tőkehal
			Lepényha lak
			Norvég homár
			Hering
Zeelandtól északra a Forsnæs világítótornyon áthaladó szélességi körig		Németország	Spratt
Balti-tenger (beleértve a Belteket, a Sundot és Bornholmot) 3–12 tengeri mérföld		Németország	Lepényha lak
			Közönség es tőkehal
			Hering
			Spratt
			Angolna
			Lazac
			Vékonyba juszú tőkehal
			Makréla
Skagerrak (4–12 mérföld)		Svédország	Valamenn yi faj
Kattegat (3 [*])– 12 mérföld)		Svédország	Valamenn yi faj
Balti-tenger		Svédország	Valamenn

(3–12 mérföld)		yi faj	
(*) A partvonalától mérve			

5. NÉMETORSZÁG PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Északi-tenger partvidéke (3–12 tengeri mérföld) valamennyi partvidék	Dánia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Homoki angolna	Korlátlan
Hollandia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan	
		Garnélarák és fűrészes garnélarákok	Korlátlan
A dán/német határtól az é. sz. 54° 43'-nál Amrum északi csúcsáig	Dánia	Garnélarák és fűrészes garnélarákok	Korlátlan
A Helgoland körüli övezet	Egyesült Királyság	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan

A Balti-tenger partvidéke (3–12 mérföld)		Dánia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
			Símalépényhal	Korlátlan
			Hering	Korlátlan
			Spratt	Korlátlan
			Angolna	Korlátlan
			Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan
			Makréla	Korlátlan

6. FRANCIAORSZÁG ÉS TENGERENTÚLI MEGYÉINEK PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az atlanti partvidék északkeleti része (6–12 tengeri mérföld)			
Belga-francia határtól a Manche megyétől keletre eső rész (Vire-Grandcamp les Bains folyótorkolat é.sz. 49° 23' 30", ny. h. 1° 2' ÉÉK irányban)	Belgium	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Fésűkagyló	Korlátlan
	Hollandia	Valamennyi faj	Korlátlan
Dunkerque-től (k. h. 2° 20') Cap d'Antifer-ig (k. h. 0° 10')	Németország	Hering	Korlátlan, csak októbertől decemberig
A belga/francia határ Cap d'Alprech nyugatig (é. sz. 50° 42' 30", k. h. 1° 33' 30")	Egyesült Királyság	Hering	Korlátlan
Atlanti partvidék (6–12 tengeri mérföld)			

A spanyol/francia határ az é. sz. 46° 08' alatti pontig		Spanyolország	Szardella	Célzott halászat, csak március 1-jétől június 30-ig korlátlan
				Élő csalival történő halászat csak július 1-jétől október 31-ig
			Szardínia	Csak január 1-jétől február 28-ig és július 1-jétől december 31-ig korlátlan
				Továbbá a fent említett fajokkal kapcsolatos tevékenységeket az 1984-ben folytatott tevékenységek értelmében kell folytatni
A Földközi-tenger partvidéke (6–12 tengeri mérföld)				
A spanyol határ – Cap Leucate		Spanyolország	Valamennyi faj	Korlátlan

7. SPANYOLORSZÁG PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Atlanti partvidék (6-12 tengeri mérföld)			
A francia/spanyol határ a Cap Mayor világítótornyig (ny. h. 3° 47')	Franciaország	Nyíltvízi fajok	Az 1984. év folyamán gyakorolt tevékenységek határain belül korlátlan

A Földközi-tenger partvidéke (6–12 tengeri mérföld)			
A francia határ/Cap Creus	Franciaország	Valamennyi faj	Korlátlan

8. HOLLANDIA PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
(3–12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Belgium	Valamennyi faj	Korlátlan

Dánia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Spratt	Korlátlan
	Homoki angolna	
	Fattyú makréla	
Németország	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Korlátlan
	Garnélarák és fűrészes garnélarák	

(6–12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Franciaország	Valamennyi faj	Korlátlan
Texel déli fokától nyugatra a német/holland határig	Egyesült Királyság	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

9. FINNORSZÁG PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Balti-tenger (4–12 tengeri mérföld) (*)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan
(*) 3–12 tengeri mérföld a Bogskär-szigetek körül			

10. SVÉDORSZÁG PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Skagerrak (4–12 tengeri mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
Kattegat (3(*)–12 mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
Balti-tenger (4–12 tengeri mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
	Finnország	Valamennyi faj	Korlátlan
(*) A partvonalától mérve			

II. MELLÉKLET A HALÁSZATI KAPACITÁS FELSZŐ HATÁRAI

Felső határértékek (a 2010. december 31-i helyzet alapján)		
Tagállam	GT	kW
Belgium	18.911	51.585
Bulgária	8.448	67.607
Dánia	88.528	313.341

Németország	71.114	167.089
Észtország	22.057	53.770
Írország	77.254	210.083
Görögország	91.245	514.198
Spanyolország (a legkülső régiókkal együtt)	446.309	1.021.154
Franciaország (a legkülső régiókkal együtt)	219.215	1.194.360
Olaszország	192.963	1.158.837
Ciprus	11.193	48.508
Lettország	49.067	65.196
Litvánia	73.489	73.516
Málta	15.055	96.912
Hollandia	166.384	350.736
Lengyelország	38.376	92.745
Portugália (a legkülső régiókkal együtt)	115.305	388.054
Románia	1.885	6.716
Szlovénia	1.057	10.974
Finnország	18.187	182.385
Svédország	42.612	210.744
Egyesült Királyság	235.570	924.739
Az EU legkülső régiói	GT	kW
Spanyolország		
Kanári-szigetek: $H < 12$ m. EU-hoz tartozó vizek	2.649	21.219
Kanári-szigetek: $H > 12$ m. EU-hoz tartozó vizek	3.059	10.364
Kanári-szigetek: $H > 12$ m. Nemzetközi vizek és harmadik országok vizei	28.823	45.593

Franciaország		
Réunion-sziget: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	1.050	19.320
Réunion-sziget: Nyíltvízi fajok. H > 12 m	10.002	31.465
Francia Guyana: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	903	11.644
Francia Guyana: Garnélarákász-hajók	7.560	19.726
Francia Guyana: Nyíltvízi fajok. Nyílt tengeri hajók.	3.500	5.000
Martinique: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	5.409	142.116
Martinique: Nyíltvízi fajok. H > 12 m	1.046	3.294
Guadeloupe: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	6.188	162.590
Guadeloupe: Nyíltvízi fajok. H > 12 m	500	1.750
Portugália		
Madeira: Tengerfenéken élő fajok. H < 12 m	617	4.134
Madeira: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H > 12 m	4.114	12.734
Madeira: Nyíltvízi fajok. Kerítőháló. H > 12 m	181	777
Azori-szigetek: Tengerfenéken élő fajok. H < 12 m	2.626	29.895
Azori-szigetek: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H > 12 m	12.979	25.721

H = teljes hosszúság

III. MELLÉKLET **TANÁCSADÓ TESTÜLETEK**

Tanácsadó testület neve

Illetékességi terület

Balti-tenger

IIIb, IIIc és IIId ICES³⁶-övezetek

Földközi-tenger

A Földközi-tenger tengeri vizei a ny. h. 5°36' vonalától keletre

³⁶

Az ICES-övezetek (Nemzetközi Tengerkutató Tanács) a 218/2009/EK rendeletben meghatározottak.

Északi-tenger	IV és IIIa ICES-övezetek
Észak-nyugati vizek	V (az Va kivételével és a Vb-nek csak az uniós vizeire kiterjedve), VI és VII ICES-övezetek
Délnyugati vizek	VIII, IX és X ICES-övezetek (Azori-szigetek körüli vizek), és a 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 CECAF ³⁷ -övezetek (Madeira és a Kanári-szigetek körüli vizek)
Nyíltvízi állományok (kék puha tőkehal, makréla, fattyúmakréla, hering)	Valamennyi illetékességi terület (kivéve a Balti-tengert, a Földközi-tengert és az akvakultúrát)
Nyílt tengeri/hosszú távú flotta	Valamennyi nem uniós víz
Akvakultúra	Akvakultúra, az 5. cikkben meghatározottak értelmében

³⁷ A CECAF-övezetek (Kelet-közép-atlanti területek vagy a FAO 34. fő halászati övezete) a 216/2009/EK rendeletben meghatározottak.

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS JAVASLATOKHOZ

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe
- 1.2. A tevékenység alapú irányítás /tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa
- 1.4. 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A megfigyelésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányító és ellenőrző rendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésre vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése
 - 3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség
 - 3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS JAVASLATOKHOZ

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Javaslat a közös halászati politikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre

1.2. Az ABM/ABB keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)³⁸

11. sz. szakpolitikai terület: Tengerügyek és halászat

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☐ A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésre irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedésre irányul³⁹

☐ A javaslat/kezdemenyezés jelenlegi intézkedés meghosszabbítására irányul

☒ A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre irányul

1.4. Célkitűzések

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzések

Erőforrás-hatékony Európa

1.4.2. Egyedi célkitűzés(ek) és az ABM/ABB keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Egyedi célkitűzések

Az EUMSZ 39. cikkében meghatározott célkitűzések elősegítése.

1. Az érdekeltek bevonásának fejlesztése

2. A tudományos információk rendelkezésre állásának biztosítása

3. Az ellenőrzés korszerűsítése és erősítése az Unióban

4. Az ellenőrzési tevékenységek felülvizsgálata a tagállamokban

5. Hozzájárulás a tagállamok ellenőrzési tevékenységeinek jobb összehangolásához a Közöségi Halászati Ellenőrző Hivatal segítségével

Az ABM/ABB keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

ABB 11 04 01, 11 07 02, 11 08 01, 11 08 02, 11 08 05 tevékenységek

³⁸

ABM: tevékenységalapú irányítás – ABB: tevékenységalapú költségvetés-tervezés.

³⁹

A költségvetési rendelet 49. cikke (6) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/az érintett célcsoportokra.

A fenntarthatóság a közösségi halászati politika javasolt reformjának középpontjában áll, azzal a célkitűzéssel, hogy 2015-ig a halállományokat a maximális fenntartható hozam szintjén kell kiaknázni. A fogás és a haszonkulcs növekedését eredményező fenntartható halászat felszabadítja a halászati ágazatot, így az nem függ a köztámogatástól, ezzel átlátható feltételek mellett könnyebben érhetőek el a stabil árak, ami a fogyasztók számára is nyereséggel jár.

1.4.4. Az eredmények és hatások mutatói

Tüntesse fel a javaslat/kezdemenyezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

Környezeti hatások: állományok a legnagyobb fenntartható hozam szintjén, a túlkapacitás csökkentése és előrelépés az átruházható halászati részesedések végrehajtása terén.

Gazdasági hatások: a halászati ágazat szereplőinek jövedelme, bruttó hozzáadott érték, bevétel/kiegyenlítő bevétel és nettó nyereségráta.

Társadalmi hatások: Foglalkoztatás (teljes munkaidős egyenérték) és teljes munkaidős egyenértékre számított személyi bér.

1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

A közös halászati politika a halászati erőforrások kiaknázása tekintetében környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságot ér el. Ezek a célkitűzések jogilag ugyanolyan fontosak, és egyikük sem érhető el elszigetelten. A közös halászati politika reformjával kapcsolatban elvégzett hatásvizsgálat azonban megerősítette, hogy az állománystátusz erőteljesebb fejlesztése nélkül a gazdasági és társadalmi fenntarthatóság korlátozott marad.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az EUMSZ 3 cikkének d) pontja szerint az Európai Uniónak kizárólagos hatásköre lesz a tengeri biológiai erőforrások védelme terén. A 4. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint az Európai Unió és a tagállamok megosztott hatáskörrel rendelkeznek a közös halászati politika fennmaradó része tekintetében. Az uniós részvétel hozzáadott értéke ahhoz a tényhez köthető, hogy a közös halászati politika a közös erőforrások kiaknázására vonatkozik.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyv⁴⁰ megállapította, hogy a közös halászati politika nem éri el a legfontosabb célkitűzéseit: a halállományokat túlhalásszák, a flotta egy részének gazdasági helyzete törekeny a magas szintű támogatások ellenére, a

⁴⁰

COM(2009) 163 végleges, 1999. április 22.

halászati ágazatban kínált munkahelyek nem vonzóak, és a halásztól függő számos part menti közösségnek bizonytalan a helyzete. A zöld könyvet követő széles körű konzultációs folyamat eredménye megerősítette ezt az elemzést⁴¹.

A jelenlegi közös halászati politika fő problémája, hogy a környezetvédelem nem fenntartható a túlhalászás következtében. Ehhez az összes többi probléma is hozzájárul. A túlhalászás fő okai a flotta túlkapacitása, a teljes kifogható mennyiség meghatározása során eltérnek a tudományos információktól és nem rangsorolják a célkitűzéseket. A második probléma a halászati ágazat gyenge gazdasági fenntarthatósága. Sok flotta nem nyereséges és sebezhető az olyan külső nehezítő hatások miatt, mint például az üzemanyagárak emelkedése. Harmadrészt a társadalmi fenntarthatóság hiánya érinti a halászati ágazatot és a halásztól függő területeket.

1.5.4. *Összhang és lehetséges szinergia egyéb pénzügyi eszközökkel*

A halállományok maximális fenntartható hozam szintjén történő kiaknázása célját az ENSZ tengerjogi egyezménye rögzíti, amelyet a fenntartható fejlődésről szóló 2002. évi csúcstalálkozón 2015-ig lehetőség szerint elérendő célkitűzésként fogadtak el. Ez a célkitűzés lehetővé teszi, hogy a megreformált közös halászati politika könnyebben elérje a jó környezetvédelmi állapotot a tengeri környezetben, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel⁴² összhangban.

⁴¹ Lásd még a SEC(2010)428 végleges dokumentumot (2010. április 16.) a közös halászati politika reformjáról szóló konzultáció összegzéséről.

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

- ☐ A javaslat/kezdeményezés határozott időtartamra vonatkozik
 - ☐ Javaslat/kezdeményezés hatálybalépése
 - ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig
- ☒ A javaslat/kezdeményezés határozatlan időtartamra vonatkozik
 - Megvalósítás megkezdésének időszaka: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig
 - Teljes körű működés követi.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)⁴³

- ☒ A Bizottság centralizált, közvetlen irányítása
- ☐ Centralizált irányítás közvetetten, hatáskör-átruházással a következők számára:
 - ☐ végrehajtó ügynökségek
 - ☐ a Közösségek által létrehozott szervek⁴⁴
 - ☐ tagállami közintézmények/közfeladatot ellátó szervek
 - ☐ az Európai Unióról szóló szerződés V. címe értelmében külön intézkedések végrehajtásával megbízott, a költségvetési rendelet 49. cikke szerinti vonatkozó jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek
- ☒ Megosztott irányítás a tagállamokkal
- ☐ Decentralizált irányítás harmadik országokkal
- ☐ Közös irányítás nemzetközi szervezetekkel (nevezze meg)

Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.

⁴³ Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁴ A költségvetési rendelet 185. cikkében előírt szervek.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A megfigyelésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a rendelkezések gyakoriságát és feltételeit.

2.2. Irányító és ellenőrző rendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

2.2.2. Tervezett ellenőrzési mód(ok)

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésre vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?

- Jelenlegi költségvetési kiadási tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Részvétel			
	Szám [Leírás.....]	diff./nem diff. ⁴⁵	EFTA-országokból ⁴⁶	tagjelölt országokból ⁴⁷	harmadik országokból	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének aa) pontja értelmében
2	11 04 01 Szorosabb együttműködés a halászati iparral és a közös halászati politika által érintett felekkel	diff.	Nem	Nem	Nem	Nem
2	11 07 02 Halászati erőforrásokkal való gazdálkodás támogatása (a tudományos információk fejlesztése)	diff.	Nem	Nem	Nem	Nem
2	11 08 01 Pénzügyi támogatás a tagállamok részére az ellenőrzés terén felmerülő kiadásokra	diff.	Nem	Nem	Nem	Nem
2	11 08 02 Az uniós felségvizeken és máshol folyó halászati tevékenységek ellenőrzése és felügyelete	diff.	Nem	Nem	Nem	Nem
2	11.08.05.01. A Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal (CFCA) hozzájárulása az 1. és 2. címhez	diff.	Nem	Nem	Nem	Nem
2	11.08.05.02. A Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal (CFCA) hozzájárulása a 3. címhez	diff.	Nem	Nem	Nem	Nem

- Létrehozandó új költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Részvétel			
	Szám [Fejezet.....]	diff./nem diff. előirányzat	EFTA-országokból	tagjelölt országokból	harmadik országokból	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének aa) pontja értelmében

⁴⁵ diff. = differenciált előirányzat / nem diff. = nem differenciált előirányzat.

⁴⁶ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁴⁷ A tagjelölt országok, adott esetben a nyugat-balkáni lehetséges tagjelölt országok.

	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/ NEM	IGEN/N EM	IGEN/ NEM	IGEN/NEM
--	---------------	--	--------------	--------------	--------------	----------

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete:	2	A természeti erőforrások megőrzése és kezelése
--	----------	--

Főigazgatóság: MARE			2013 ⁴⁸	N+1. év	N+2. év	N+3.év	N+4. év	N+5. év	N + 6 . é v	N + 7 . é v	N + 8 . é v	N + 9 . é v	ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok													
11 04 01	Kötelezettségvál lалási előirányzatok	(1)	6.400										
	Kifizetési előirányzatok	(2)	5.950										
11 07 02	Kötelezettségvál lалási előirányzatok	(1a)	4.500										
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	3.500										
11 08 01	Kötelezettségvál lалási előirányzatok	(1a)	47.430										
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	25.200										
11 08 02	Kötelezettségvál lалási	(1a)	2.300										

⁴⁸ Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve.

	előirányzatok													
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	2.300											
11.08.05.01	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	7.413											
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	7.413											
11.08.05.02	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	1.711											
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	2.711											
Az egyedi programokra szánt keretösszegeből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ⁴⁹														
		(3)												
TELJES előirányzat a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság részére	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a +3	69.754											
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	47.074											

• TELJES operatív előirányzat	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	69.754											
	Kifizetési előirányzatok	(5)	47.074											

⁴⁹ Technikai, illetve igazgatási támogatás, valamint uniós programok, illetve intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

• Az egyedi programokra szánt keretösszezből finanszírozott TELJES igazgatási jellegű előirányzat		(6)											
A többéves pénzügyi keret 2. FEJEZETE szerinti TELJES előirányzat	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6	69.754										
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	47.074										

Amennyiben a javaslat/kezdemenyvezes több fejezetet is érint:

• TELJES operatív előirányzat	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	69.754										
	Kifizetési előirányzatok	(5)	47.074										
• Az egyedi programokra szánt keretösszezből finanszírozott TELJES igazgatási jellegű előirányzat		(6)											
A többéves pénzügyi keret 1–4. FEJEZETE szerinti TELJES előirányzat (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6											
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6											

A többéves pénzügyi keret fejezete:	5	„Igazgatási kiadások”
--	----------	-----------------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

2013	N+1. év	N+2. év	N+3.év	N+4. év	N+5. év	N + 6 . é v	N + 7 . é v	N + 8 . é v	N + 9 . é v	ÖSSZESEN
------	---------	---------	--------	---------	---------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------

Főigazgatóság:										
• Humán erőforrások	9.404									
• Egyéb igazgatási kiadás 11 01 02 11	0.210									
Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	9.614								

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE szerinti TELJES előirányzat	Teljes kötelezettségvállalási előirányzat = Teljes kifizetési előirányzat)	9.614								
--	--	-------	--	--	--	--	--	--	--	--

millió EUR (három tizedesjegyig)

2013 ⁵⁰	N+1. év	N+2. év	N+3.év	N+4. év	N+5. év	N + 6 . é v	N + 7 . é v	N + 8 . é v	N + 9 . é v	ÖSSZESEN
--------------------	---------	---------	--------	---------	---------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------

⁵⁰ Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve.

TOTAL appropriations under HEADINGS 1 to 5 of the multiannual financial framework	Kötelezettségvállalási előirányzatok	79.368										
	Kifizetési előirányzatok	56.688										

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket			2013	N+1. év	N+2. év	N+3.év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető										ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																	
↓	Teljesítés típusa ⁵¹	Teljesítés átlagos költsége	Teljesítések	Költség	Teljesítések	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések	Költség	Teljesítések	Költség	Teljesítések	Költség	Teljesítések száma összesen	Költség összesen
1. sz. EGYEDI CÉLKITŰZÉS ⁵² ...				Az érdekeltek bevonásának fejlesztése														
Teljesen működő RAC-ok	Nem	0.280	8	2.240														
Új fejezetek és a tartalom frissítése a MARE Főigazgatóság honlapjain	Nem	0.040	5	0.200														
A „Halászat és akvakultúra Európában” magazin kiadása	Nem	0.114	5	0.580														

⁵¹ A teljesítések a szállítandó termékek és szolgáltatások (pl. a finanszírozott diákcserék száma, az épített utak hossza km-ben stb.).
⁵² Az 1.4.2. szakaszban („Egyedi célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés.

és terjesztése 23 nyelven (évi 5 szám).																	
Minőségi információs anyagok (beleértve az audiovizuális anyagokat is) előállítása és terjesztése a média, a közvélemény és az érintettek részére. Kommunikációs kampány a prioritási kérdésekben, mint pl. a közös halászati politika reformja.	Nem	0.310	6	1.860													
Többnyelvű kiadványok kiadása és terjesztése.	Nem	0.025	20	0.500													
A MARE Főigazgatóság részvétele vásárokon.	Nem	0.200	1	0.200													
Az Európai Tengerészeti Nap megszervezése minden év májusában.	Nem	0.400	1	0.400													
Konferenciák és szemináriumok szervezése a közös halászati	Nem	0.050	4	0.200													

politikáról és az IMP-ről, pl. a közös halászati politika reformjáról.																	
Egyebek (promóciós anyagok, logó, tárolás és terjesztés a Kiadóhivatal feladata.	Nem	0.110	2	0.220													
1. sz. egyedi célkitűzés részösszege				6.400													
2. sz. EGYEDI CÉLKITŰZÉS...			A tudományos információk rendelkezésre állásának biztosítása														
Az adatgyűjtő hálózat végrehajtásának támogatása, nevezetesen a HTMGB tevékenységeinek összehangolása és szervezése útján, a vonatkozó honlapok fenntartásával, és az „Uniós halászflootta éves gazdasági teljesítménye” című jelentés kiadásának támogatása a Bizottság és a JRC közötti igazgatási megállapodás keretében.	Igazgatási megállapodások	1.400	1	1.400													

A TAC-ok (teljes kifogható mennyiség) és a kvótákra vonatkozó rendelet útján kezelt állománystátuszra a vonatkozó visszatérő tanácsadás nyújtása, és nem visszatérő tanácsadás nyújtása pl. a többéves tervek vagy a betakarítás ellenőrzési szabályok értékelése terén a Bizottság és az ICES közötti egyetértési megállapodás keretében.	Megállapodás	1.500	1	1.500													
A halászati állományokra vonatkozó szakértői tanácsadás a biológiai, technikai, gazdasági és az ökoszisztémával összefüggő kérdésekben, a HTMGB és annak alcsoportjainak találkozóinak keretében.	Találkozók száma	0.024	25	0.6													

A közös halászati politikának a Földközi-tenger térségében történő végrehajtására vonatkozó tudományos információi és más szolgáltatások.		1.0	2	1.0													
2. sz. egyedi célkitűzés részösszege				4.500													
3. sz. EGYEDI CÉLKITŰZÉS...	Az ellenőrzés korszerűsítése és erősítése Unió-szerte																
Informatikai rendszerek és adatelemzés			N/A	10.000													
Nyomkövetési eszközök és motorteljesítménymérő berendezések			1600	8.000													
Kísérleti projektek (beleértve a zártláncú TV-t 2011-től)			N/A	2.000													
Automata helymeghatározó eszközök, hajómegfigyelő rendszerek / automata azonosítórendszerek (VMS/IAS)			3000	3.800													
Elektronikus hajónapló a hajók fedélzetén			3300	7.400													

Halászati monitoring központ (FMC) fejlesztése			22	11.400													
Ellenőrző eszközökre fordított beruházás (járőrhajók és légi járművek)			N/A	3.700													
Képzések és csereprogramok az ellenőrző személyzet részére			30	0.600													
Szemináriumok a közös halászati politika szabályai végrehajtásának tudatosítására			5	0.530													
3. sz. egyedi célkitűzés részösszege				47.430													
4. sz. EGYEDI CÉLKITŰZÉS...			Az ellenőrzési tevékenységek felülvizsgálata a tagállamokban														
Az ellenőrző tevékenységek figyelemmel kísérése tagállamonként - A közös halászati politika szabályainak alkalmazását ellenőrző missziók - Ellenőrök eszközei			250	0.800													

A közös halászati politika szabályai végrehajtásának elősegítése - A halászati ellenőrzési szakértői csoport találkozói a halászati ellenőrzéssel kapcsolatos kérdésekben - Tanulmányok			30	0.400													
Informatikai hardver, szoftver és támogatás az ellenőrzéshez (adatok, adatok ellenőrzése, adatkarbantartás, adatbázishoz való hozzáférés stb.)			N/A	1.100													
4. sz. egyedi célkitűzés részösszege				2.300													
5. sz. EGYEDI CÉLKITŰZÉS...	Hozzájárulás a tagállamok ellenőrzési tevékenységeinek jobb összehangolásához a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal segítségével																
Aktív alkalmazásban álló dolgozók			N/A	5.634													
Egyéb személyi költség			N/A	0.440													
Igazgatási kiadások			N/A	1.320													
Kapacitásnövelés			N/A	0.720													
Működés			N/A	1.010													

összehangolása (beleértve a közös telepítési terveket)																		
5. sz. egyedi célkitűzés részösszege				9.124														
ÖSSZKÖLTSÉG				69.754														

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összefoglaló

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

	2013 ⁵³	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekké bővíthető	ÖSSZES EN
--	--------------------	---------	---------	---------	---	--------------

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE								
Humán erőforrások	9.404							
Egyéb igazgatási kiadások	0.210							
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege	9.614							

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE ⁵⁴ bele nem tartozó előirányzatok								
Humán erőforrások								
Egyéb igazgatási jellegű kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN	9.614							
-----------------	--------------	--	--	--	--	--	--	--

⁵³ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

⁵⁴ Technikai, ill. igazgatási támogatás, valamint uniós programok, ill. intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után humánerőforrások felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrások felhasználását vonja maga után:

A becsléseket egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjeggyel) kell kifejezni

	2013	N+1. év	N+2. év	N+3.év	A táblázat a hatás időtartamán ak megfélelően (vö. 1.6. pont) további évekk el bővíthető
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselői és ideiglenes alkalmazotti álláshelyek)					
11 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)	66				
11 01 01 02 (küldöttségeknél)	0				
00 01 05 01 (közvetett kutatás)	0				
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)	0				
• Külső személyi állomány (teljes munkaidős egyenértékben kifejezve)⁵⁵					
11 01 02 01 (AC, INT, END a teljes keretből)	14				
11 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)	0				
1101 04 yy ⁵⁶	- központoknál ⁵⁷	0			
	- küldöttségeknél	0			
11 01 05 02 (CA, INT, SNE közvetett kutatásban)	0				

⁵⁵ CA = szerződéses alkalmazott (Contract Agent); INT = átmeneti alkalmazott („Intérimaire”); JED = kiküldetésen lévő fiatal szakértő („Jeune Expert en Délégation”); LA = helyi alkalmazott (Local Agent); SNE = nemzeti szakértő (Seconded National Expert).

⁵⁶ Az operatív előirányzatoknál a külső személyzetre részleges felső határérték vonatkozik (korábban: „BA” sorok).

⁵⁷ Elsősorban a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) esetében.

10 01 05 02 (CA, INT, SNE közvetett kutatásban)	0						
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)	0						
ÖSSZESEN	80						

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A szükséges humán erőforrásokat annak a főigazgatóságnak a személyi állománya biztosítja, amely már feladatul kapta a tevékenység kezelését, illetve a főigazgatóságon belül áthelyezték, esetlegesen további áthelyezéssel, amelyet a kezelő főigazgatóság az éves áthelyezési eljárás alapján végez, a költségvetési korlátokra tekintettel.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	a fent említett működési előirányzatok és működési tevékenységek kezelése 2013-ban
Külső személyzet	a fent említett működési előirányzatok és működési tevékenységek kezelése 2013-ban

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- ☒ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átdolgozása szükséges.

Fejtse ki, miként kell átdolgozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára⁵⁸.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

- ☒ A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés társfinanszírozást irányoz elő az alábbi becslés szerint:

előirányzatok millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

⁵⁸

Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyre)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdeményezés hatása ⁵⁹						
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető		
... jogcímcsoport								

Az egyéb célhoz kötött bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

⁵⁹

A hagyományos saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.